Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1942 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 28 iulie 1955

TINERETUL DIN ORAȘE LA STRÎNSUL RECOLTEI

NU DE MULT tinerii muncitori de la fabrica „Bernath Andrei" din Oradea au lansat o chemare către toți tinerii din întreprinderile și instituțiile din regiune, pentru participarea la stringerea recoltei. Treizeci de tineri din această fabrică au plecat să lucreze la strînsul recoltei pe timp de 15 zile, iar alți 200 lucrează voluntar în gospodăriile de stat în timpul lor liber, sîmbăta și duminica. Răspunzînd chemării tinerilor de la fabrica „Bernath Andrei" peste 2000 tineri din regiunea Oradea s-au angajat să muncească la recoltări.

La strînsul recoltelor bogate participă în acest an mii și mii de tineri din întreaga țară, muncitori, funcționari, studenți, elevi. Aproape 1400 tineri din regiunea Ploești au plecat în 11 gospodării de stat pentru a ajuta la strînsul recoltei. Duminică 17 iulie, din orașul Iași au plecat la seceriș 1200 muncitori, funcționari, elevi și studenți.

Tineretul muncitor din patria noastră, din fabrici, de pe ogoare, din școli și facultăți, consideră strîngerea la timp și în bune condiții a recoltei, drept o sarcină de mare răspundere și se simte chemat să contribuie la îndeplinirea ei.

In aceste zile de muncă intensă pentru seceratul, treieratul și înmagazinatul cerealelor, organizațiilor U.T.M. le revin sarcini sporite în legătură cu mobilizarea unui număr și mai mare de tineri din orașe și centre raionale la strîngerea recoltei. Mai există încă mari posibilități în această privință ca de pildă cele care stau la îndemîna Comitetului orășenesc U.T.M. București și a Comitetelor raionale U.T.M. Roman, Pașcani, Vaslui, din regiunea Iași. Iată de pildă, Comitetul orășenesc București nu a făcut tot ce trebuia pentru a înlesni numărului mare de tineri din Capitală să participe la strînsul recoltei în regiune, în special în gospodăriile de stat. Pe de altă parte comitetul orășenesc U.T.M. neluînd legătura cu Direcția agricolă regională nu a îndrumat pe tineri să lucreze mai ales la recoltarea păioaselor și nu numai la îngrijirea și recoltarea legumelor. De asemenea comitetele raionale U.T.M. Roman, Pașcani, Vaslui au multe posibilități locale în ce privește mobilizarea tineretului din centrele raionale, pe care nu le-au folosit.

Ca și în alte campanii de strîngere a recoltei, imediat după seceriș, au ieșit pe ogoare pionierii și școlarii la strînsul spicelor. Sub lozinca „Spic cu spic — patriei snop" se desfășoară acțiunea patriotică devenită tradițională pionierilor și școlarilor, acțiune care trebuie încontinu lărgită și îmbunătățită. In anul acesta au fost luate o serie de măsuri în ce privește organizarea și desfășurarea ei. Aceste măsuri se referă în primul rînd la mobilizarea unui mare număr de tineri, pionieri și școlari la strîngerea spicelor, pe miriști, la arii, pe drumurile de cîmp, la organizarea celor ce strîng spice în echipe sub conducerea utemiștilor și tinerelor cadre didactice, la organizarea treieratului spicelor strînse, și la stimularea celor ce se evidențiază în această acțiune patriotică.

Demnă de remarcat este activitatea pionierilor din satul Otsenița, regiunea Timișoara, care au strîns 350 kg. spice de grîu, în numai cîteva ieșiri pe teren.

Acțiunea de strîngere a spicelor se desfășoară și în alte regiuni ca Ploești, București, Craiova.

De mare însemnătate pentru obținerea unui randament sporit al muncii tinerilor, pionierilor și școlarilor care ajută pe ogoare la strînsul recoltei, este îndrumarea lor permanentă de către comitetele regionale și raionale U.T.M. și mai ales de către organizațiile de bază U.T.M.

In strînsă legătură cu conducerile unităților agricole respective în care tinerii participă la recoltări, cu cadrele didactice (pentru pionieri, școlari, elevi, studenți) munca tinerilor trebuie bine organizată și îndrumată îndeaproape. Exemplul dat de comitetul regional U.T.M. Constanța care a organizat în unele gospodării de stat brigăzi și echipe ale tinerilor veniți din oraș este vrednic de urmat și de alte comitete regionale U.T.M. Trebuie însușită de asemenea pilda dată de tov. Frînaru Francisc, directorul școlii din Jebel-Timișoara care după ce a împărțit pionierii și școlarii pe echipe de strîngerea spicelor, a inițiat și organizat întreceri astfel că munca s-a desfășurat în spirit entuziast și plin de voioșie.

Pentru organizațiile U.T.M. din orașe și sate trebuie să fie limpede un lucru: acela că ele pot și trebuie să aducă un aport însemnat la strîngerea recoltei în cel mai scurt timp și fără a se pierde un bob.

In întîmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia și a zilei de 23 August tineretul patriei noastre se pregătește să se prezinte cu realizări însemnate și pe frontul bătăliei pentru pîine. Să facem totul ca aceste realizări să fie cît mai importante!

In drum spre Varșovia

In trecere spre Varșovia, în portul Constanța a sosit miercuri cu vasul romînesc „Libertatea" un nou grup de 263 de tineri din Siria, Sudan, Liban, Transiordania și Egipt, care vor participa la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Oaspeții au fost salutați de tov. Coman Tudor, secretar al comitetului regional U.T.M.

Dr. Nazim Musli, președintele comitetului național pentru pregătirea Festivalului din Siria a mulțumit în numele delegaților pentru călduroasa primire.

◇◇◇

Astăzi mlaștină – mîine holde mănoase

Cluj. — (de la corespondentul nostru). De la Miheșu de Cîmpie spre Budești (raionul Sărmaș, regiunea Cluj) se întindea mlaștină. Se întindea — căci acum, sub acțiunea năvalnică a oamenilor, mlaștina a început să dea înapoi, este pe cale să dispară. Din cauza ei, aproximativ 2500 hectare, teren bun, fertil, erau furate agriculturii. De acum însă, mlaștina și-a încetat domnia. Țăranii muncitori din raion, în frunte cu comuniștii, au hotărît să smulgă apelor acest teren și să-l redea agriculturii.

Și hotărîrea lor prinde viață de la zi la alta. Pe la sfîrșitul lunii mai s-a deschis aci un șantier local al tineretului, un șantier al muncii voluntare.

In locul mlaștinei va rămîne pămînt bun de muncă, roditor. Se vor scoate de pe acest teren — după cît s-a socotit — aproape 4.500 tone de grîu sau 6.250 tone de porumb sau 45.000 tone de sfeclă de zahăr... Cum să nu muncești cu avînt, ca să sece cît mai repede mlaștina, cînd asemenea roade vor spori producția globală a raionului? Și oamenii muncesc cu rîvnă. De la o zi la alta, vin tot mai mulți la lucru. În zilele de duminică, mai ales, valea dintre Miheș și Budești (unde se desfășoară lucrările) freamătă de mulțimea lucrătorilor și de munca avîntată. Muncesc aci tractoriști de la S.M.T. Sărmaș, colectiviști din Grebenișu de Cîmpie, țărani muncitori din Năoiu.. Sînt zile cînd sosesc pe șantier cîte 250 și chiar 300 muncitori, iar uneori vin chiar sate întregi. Cei de la Văleni, Boteni și din alte părți așa au făcut...

Pe șantier munca continuă cu același avînt. Utemistul Petru Ungureanu, tehnician la sfatul popular raional mai măsoară terenul, trasînd calea viitoarei albii pe care apele mlaștinei se vor îndrepta către Mureș. În urma lui, țăranii muncitori din Grebenișu de Cîmpie, Miheș, Budești — din întreg raionul — sapă drum nou apelor — canalul. Tînărul Vasile Istrate, colectivist din Grebeniș este șeful unei brigăzi de lucrători. Iar în întrecerea pornită, în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia și a măreței zile de 23 August, brigada pe care o conduce se află printre cele fruntașe pe șantier. La Balda, Ion Kiss, tractorist la S.M.T. Sărmaș, merge acum cu tractorul prin apă. Scoate rădăcini de sălcii, trestii... El întrezărește însă că, într-un viitor apropiat — poate că în toamnă — va răsturna, pe aceste locuri, brazdă mănoasă pentru recolte îmbelșugate. Și nu numai el. Toți văd legănindu-se pe aici, pe unde acum mai este apă, lanuri mîndre, cu rod bogat.

DRUM BUN, DRAGI TOVARĂȘI!

— Plecarea delegației tineretului din R. P. R. spre Varșovia —

In fotografie: un aspect din gara Băneasa la plecarea delegației.

Ați trecut vreodată în fuga trenului prin fața peronului gării Băneasa?

Vă amintiți atunci desigur figura atît de simpatică a șefului de gară cu statura lui herculiană, cu fața lui smeadă împodobită cu o minunată mustață, care va transmis de pe peronul gării un salut de voioșie.

Acesta-i Petru Georgescu, șeful gării Băneasa.

Dar sînt unii tineri care l-au cunoscut pe Petru Georgescu în alte împrejurări. Aceștia-s tinerii care în 1949 sau 1951 au plecat spre Budapesta sau Berlin sau cei care și-au condus tovarășii spre locurile de întîlnire a tineretului lumii. Aceștia-s tinerii care în zilele sau nopțile lui iulie 1953 așteptau cu brațele pline de flori solii tineretului lumii de pe cele 5 continente ce veneau pe meleagurile patriei noastre la cel de al IV-lea Festival.

Mulți l-au recunoscut și în dimineața zilei de ieri pe Petru Georgescu șeful de plecare spre capitalele tinereții, păcii și prieteniei.

Șeful gării Băneasa aștepta cu emoție dimineața zilei de 27 iulie, aștepta cu nerăbdare clipa în care va ridica discul de semnalizare, iar vagoanele trenurilor speciale, sărbătoresc împodobite, la ferestrele cărora vor sta delegații tineretului nostru, vor lua drumul Varșoviei, orașul Festivalului, al păcii și prieteniei.

Sînt orele 8 dimineața. Mai sînt două ore pînă la plecarea trenului și totuși gara e înțesată de tineri veniți să-și conducă prietenii, să strîngă încăodată mîna ambasadorilor tinereții și bucuriei lor, spre orașul în care mii de tineri din toate colțurile pămîntului vor închina cîntecele și jocurile lor, păcii și prieteniei între popoare.

Vagoanele frumos împodobite cu o centură albastră, pe care lozincile închinate păcii și prieteniei sînt scrise în cîteva limbi, își așteaptă oaspeții.

Pretutindeni domnesc bucuria și voia bună. În sunetele fanfarei, zeci de tineri și-au unit mîinile în vîltoarea unei hore pline de voioșie și tinerețe.

Într-un colț, vestitul miner Haldu Iuliu schimbă cîteva cuvinte cu Mihai Ștefan tînărul pe care în urmă cu cîțiva ani l-a învățat minunata meserie de miner. Acum, amîndoi sînt trimișii Văii Jiului la sărbătoarea de la Varșovia. În clipele acestea gîndurile lor se îndreptau spre ortacii lor, spre Petre Fulöp noul șef de brigadă.

Pretutindeni delegații tineretului nostru îmbrăcați în costume gri cu stema țării pe piept sînt înconjurați cu căldură de zeci de tineri veniți să-i conducă. În freamătul ce domnește deasupra gării se aud deodată cuvintele crainicului ce anunță urcarea în vagoane.

Iată-l pe fochistul Iacob Martinescu, pe studenta Ecaterina Erhardt, pe țăranca Ștefanovici Bojan, pe dirijorul Paul Popescu — solii tinerilor de pe meleagurile regiunii Timișoara. Iată-l pe Grigore Ioftca brigadierul de la șantierul Cerna-Jiu și pe Gheorghe Chiper brigadierul de pe șantierul Ozana-Cracău, constructori de frunte ai unei vieți noi pe meleagurile patriei noastre.

La fereastra vagoanelor, pe peron, miile tovarășilor care pleacă și acelora care i-au condus, se strîng puternic.

Reinhold Gross delegatul uzinei de tractoare „Ernst Thälmann", Otilia Pașca tehniciană la minele din Baia Mare, Iosif Suciu directorul Policlinicii studențești din Cluj, W. Bielz student la facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon", Elena Mitroi colectivistă la G.A.C. din Băilești, Hristu Tănase din echipajul cunoscutului pescador „Jurilofca", Simo Ana de la G.A.S. „1 Mai" raionul Tg. Mureș, eleva Ana Ionescu, Ion Buhai de la minele din Baia Mare, alături de alți zeci de delegați își iau rămas bun.

Cît de minunat vor răsuna pe malurile Vistulei cîntecele poporului nostru!... Iată, în alte vagoane iau loc cei 325 membri ai Ansamblului de cîntece și dansuri al tineretului din R.P.R. care vor prezenta în cadrul Festivalului circa 20 de programe naționale și vor participa la diferite programe internaționale. Printre ei îi poți vedea pe dirijorii Viorel Doboș, Marin Constantin, Ionel Budișteanu precum și soliștii Magda Ianculescu, Nicolae Herlea, Valentin Teodorian, Irinel Liciu și Gabriel Popescu, Pușa Niculescu și Gh. Cotovelea, Nicolae Florei, Angela Moldoveanu, Valentin Loghin, Vladimir Orlov Crimhilda Cristescu, Damian Luca și alții.

Un șuerat prelung de locomotivă. Deasupra gării se înalță sunetele imnului F.M.T.D. Primul tren s-a pus în mișcare. Curînd el va trece printre Carpații patriei iubite, peste cîmpiile Ungariei, printre falnicii munți ai Cehoslovaciei spre malurile Vistulei, spre orașul care va fi timp de două săptămîni Capitala tineretului lumii.

Drum bun dragi tovarăși, dragi delegați ai tineretului Republicii noastre.

Transmiteți tuturor prietenilor salutul nostru fierbinte de luptători pe frontul păcii. Îmbrățișați în numele nostru pe tinerii mineri ai Donbasului și docheri ai Londrei, pe studenții Parisului, Budapestei, pe oțelarii Ruhrului și Anșanului pe colhoznicii Ucrainei și fermierii Americii Latine, pe grădinarii Bulgariei și cîntăreții din Milano, pe toți acei tineri ai lumii care doresc din suflet să încununeze Festivalul de la Varșovia cu gloria unei indestructibile prietenii, spre fericirea și bucuria popoarelor lumii.

Vorbiți solilor tinerei generații a lumii despre munca noastră în uzine, pe ogoare, în universități, pentru făurirea unei vieți noi. Vorbiți solilor tinerei generații despre marile noastre năzuințe, legate de pacea lumii.

Noi, cei care v-am trimis vom fi alături de voi în lupta pentru înălțarea pe culmi tot mai înalte a flacării prieteniei și a păcii.

Drum bun dragi tovarăși!

I. SAVA

*

Marți dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Varșovia, tov. Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M., care va participa la Sesiunea Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

(Agerpres)

In cinstea Zilei minerului

Se apropie Ziua minerului. În întreaga Valea Jiului minerii întîmpină sărbătoarea lor cu succese deosebite.

În prima jumătate a lunii iulie, planul de producție al minei Vulcan a fost îndeplinit în proporție de 103,4 la sută. În fruntea întrecerii pe mină se află colectivul sectorului 4, care în acest timp și-a depășit sarcinile de plan cu 69,3 la sută. Majoritatea grupelor de mineri de la această exploatare își depășesc angajamentele luate în cinstea Zilei minerului. Cele conduse de Ion Nicoară, Aurel Ispas, Mihai Ștefan, Emeric Csiki și alții au extras peste plan în acest timp cîte 111-371 tone de cărbune fiecare. Alte brigăzi de mineri printre care cele conduse de Rudolf Karacsony, Andrei Vizi, Ștefan Pall, Iancu Octavian, care lucrează la pregătirea noilor locuri de muncă, și-au întrecut normele cu 38-64 la sută.

În fruntea întrecerii ce se desfășoară la mina Lonea s-au situat minerii sectorului II. Ei au extras în prima jumătate a acestei luni cu 16 la sută mai mult cărbune decît prevedea planul. Ion Flagner, Andrei Diner, Titus Boldei și alții extrag zilnic din abataje, împreună cu grupele lor, cu 35-70 la sută mai mult cărbune.

Cu realizări asemănătoare este întîmpinată Ziua minerilor și în celelalte mine ale Văii Jiului. La mina Petrila, ortacii lui Kibedi Adalbert și-au depășit în ultimul timp normele zilnice cu 50 la sută. Acest fapt a permis brigăzii ca, de la 9 decembrie 1954 și pînă la 18 iulie 1955, să realizeze planul pe anul 1956, lucrînd astfel în contul anului 1957.

Pentru depășiri consecutive de normă, de peste 40 la sută pe timp de trei luni, 66 mineri de la Aninoasa au primit fiecare de curînd ca premii de miner fruntaș sume între 400-600 lei.

Construiesc noi vagoane

Încă de la începutul lunii mai au apărut în sectorul automotoare al uzinelor „23 August" din Capitală scheletele noilor vagoane I.T.B. Muncitorii și tehnicienii din celelalte sectoare au pornit îndată la executarea tuturor reperelor necesare noii comenzi. Astfel șapte din cele zece vagoane sînt astăzi în lucru în sectorul automotoare.

Lăcătușii au terminat o parte din sarcinile ce le reveneau. Tîmplarii din echipele tinerilor Buruc Gheorghe și Vioreanu Ion fixează acum ușile din placaj și căptușesc cu șipci și placaj interioarele.

Alături, echipa lui Oneașcă Nicolae execută legătura scheletului cu șasiul la cel de al șaptelea vagon. Mai în fund lucrează brigada de tineret a lui Grigore Vasile. Împreună cu utemiștii Zgîrdea Nicolae, Tuică Ion și Constantin Ion, șeful brigăzii, ei montează blindajele din față și din spatele ultimului vagon în lucru.

Undeva, lăcătușii din echipa lui Stratulat Mihai lucrează la fixarea scărilor. Mai au destul de lucru. Vor trebui să termine însă cît mai curînd, altminteri vor pierde întrecerea cu brigada de tineret a lui Grigore Nicolae. De fapt cu greu i-ar mai putea ajunge din urmă pe aceștia. Ei au terminat cu mult înainte de termenul fixat partea metalică a celor 180 de scaune cîte sînt necesare celor zece vagoane.

În fiecare sector se lucrează cîte ceva pentru noile vagoane I.T.B. Pe lîngă maiștrii și șefii de echipă, tinerii sînt aceia care însuflețesc munca. Tinerii din sectorul automotoare s-au angajat că vor da gata primele cinci vagoane chiar în ziua deschiderii Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia. Angajamentul utemiștilor a devenit astăzi angajamentul întregului sector, al întregii uzine. Chiar de pe acum unele sectoare și-au îndeplinit angajamentul luat.

Pe lîngă echipa forjorului Matei Gheorghe și brigada de tineret a forjorului Răureanu Grigore, care au terminat de mult forjarea bolțurilor cu planșe a diferitelor pinioane, în atelierul forja de arcuri, utemiștii Florea Ioan, Dominic David și alții au terminat arcurile noilor vagoane.

Pentru ca angajamentul luat să prindă viață, tinerii din sectorul automotoare s-au chemat la întrecere. Astfel echipa condusă de tînărul Dima Gheorghe se întrece cu cea condusă de Buruc Gheorghe, iar brigada de tineret a lui Grigore Nicolae se află în întrecere cu echipa lui Stratulat Mihai.

Lăcătușii și sudorii, tîmplarii și montorii, forjorii și strungarii de la uzinele „23 August" din Capitală muncesc cu puteri sporite pentru îndeplinirea înainte de termen a angajamentelor luate.

Corespondent
T. BĂDULESCU

„SPIC CU SPIC, PATRIEI SNOP"

Pretutindeni, pe ogoarele patriei, tineretul, pionierii și școlarii își aduc contribuția la strînsul recoltei. Ajută la strînsul snopilor în clăi, culeg spice, sprijină buna desfășurare a treierișului...

La clăit de snopi

În dimineața zilei de 17 iulie au sosit în comuna Recaș din raionul Timișoara, 120 de elevi de la Școala electrotehnică din Timișoara. Ei și-au exprimat dorința de a contribui prin muncă voluntară la clăitul snopilor.

Utemiștii din comuna Recaș, întîmpinînd cu multă satisfacție dorința lor i-au condus pe tarlaua gospodăriei de stat „8 Martie" din comună, unde constituindu-se numaidecît în brigăzi au și început munca.

Numai în dimineața aceea, elevii de la Școala electrotehnică din Timișoara, în colaborare cu utemiștii din comuna Recaș, au strîns din urma secerătorilor snopii de grîu de pe o întindere de 18 hectare.

În întrecerea inițiată între brigăzile de elevi, brigada condusă de elevul Birou Theodor, secretar al organizației de bază U.T.M. din școală, s-a remarcat în chip deosebit.

Elevii Crișan Ion, Duțu Ana și Vasilescu Elena din anul II, s-au evidențiat ca cei mai activi dintre stringătorii acestei brigăzi.

La plecare, directorul G.A.S. „8 Martie", inginerul Stoian, a mulțumit elevilor din partea membrilor gospodăriei pentru gestul lor tovărășesc.

Corespondent
POLICUCEAN NICOLAE

Pe miriști la strînsul spicelor

Pe șoseaua albă de praful pietrelor de rîu, mergeau două fete. Purtau la gît cravate roșii. Una din ele duce palmele în formă de pîlnie la gură și strigă:

— Vasile... Vasile... Și numele aleargă peste cîmpii, poieni, case și pomi, răspunzînd cu un ecou lung. Dar pe semne că cel strigat era prea departe ca s-o poată auzi.

Atunci, cele două pioniere grăbiră pasul.

Nu după mult timp, Vasile fu ajuns din urmă.

Și toți trei copiii plecară spre cîmp, cuprinși de o mare voioșie. Ei erau înțeleși mai demult asupra celor ce aveau de făcut. Voiau să pornească în recunoașterea terenului unde nu după mult timp, vor începe să lucreze și ei, contribuind la ajutorarea muncilor agricole de vară.

În timpul „recunoașterii" copiii au rămas dezamăgiți. Pe miriștile gospodăriei colective din Moțăței (unde se aflau) recolta se strînsese de mult, și nici măcar spice ici, colo, nu mai existau.

— Să mergem pe miriștile individualilor — propuse iute una din fetițe, vrînd cu orice preț să iasă din această neplăcută încurcătură.

— Ai dreptate — răspunse băiatul. Ei nu au avut nici combină, și nici secerători-legători, așa că au rămas desigur și spice de strîns...

— Să mergem! Să mergem și să mobilizăm și pe ceilalți — fu de părere cealaltă fetiță.

Și plini de bucuria hotărîrii lor, cei trei pionieri au venit în sat, au strîns și pe ceilalți tovarăși ai lor din detașamentul doi și trei și i-au chemat la strînsul spicelor de grîu de pe miriști.

Chemarea lor a fost primită cu un interes și o bucurie neașteptată. Un număr mare de pionieri au pornit spre miriștile țăranilor cu gospodării individuale din comuna Moțăței, raionul Calafat. La capătul tarlalei s-au organizat în brigăzi și strînsul spicelor a început.

Erau aproape 40 de pionieri, dar ei păreau foarte mulți, după rapiditatea cu care întinderile mari de cîmp erau gata culese de ultimele spice.

Seara, pionierii din Moțăței se întorceau în sat cu brațele pline de spice adunate. La cooperativă au cîntărit aceste spice și au avut fericirea să constate, că adunaseră o cantitate de 150 kilograme într-o singură zi.

Succesul acesta le-a dat curaj. A doua zi, au ieșit iarăși pe miriști. A treia zi la fel. Și așa se face, că în fiecare zi, pionierii din comuna Moțăței, contribuie după puterile lor, la munca de stringere a recoltei.

Corespondent
T. SILVE

Munca culturală la arie

Pionierii și elevii din comuna Biuvărăști, raionul Turnu Măgurele, contribuie și ei la munca de stringere a recoltei din anul acesta în condițiile cele mai bune.

Astfel, ei desfășoară zilnic o intensă activitate culturală în fața celor ce lucrează pe arie.

După ce au organizat o bibliotecă la arie, ei au întocmit și o gazetă de perete, unde țăranii muncitori își pot spune cuvîntul prin articole care tratează probleme ale muncii lor.

De asemenea, datorită cunoștințelor GPAS însușite în școală, pionierii și elevii din această comună contribuie la păstrarea sănătății țăranilor muncitori care lucrează la treieratul grîului, executînd de cele mai multe ori chiar și unele mici ajutoare ca pansamente etc.

În același timp, sub conducerea instructorilor și a învățătorilor lor, pionierii și elevii din această comună, pregătesc în cadrul căminului cultural și al taberei de curte, un program artistic închinat muncilor agricole de vară din acest an.

Corespondent
FLORICA ISTRATE

In cinstea Festivalului

Numeroși pionieri și elevi din raionul Alexandria, vrînd să cinstească marea sărbătoare a tineretului din întreaga lume, cel de al V-lea Festival Mondial, merg zilnic pe tarlalele țăranilor muncitori din raion, contribuind astfel la strînsul recoltei.

Peste 1500 de pionieri și elevi din acest raion, care își petrec vacanța în diferitele tabere de curte și orășenești, au mers în zilele de 17 și 19 iulie pe tarlalele din jurul orașului Alexandria. Cu acest prilej ei au strîns peste 50 de snopi de grîu, făcînd în același timp toate pregătirile necesare pentru treieriș.

În același timp, numeroși pionieri și elevi din diferite tabere de curte și orășenești din raion, au luat sub patronajul lor arii întregi, pentru a putea contribui din vreme la buna desfășurare a muncilor agricole de vară.

Corespondent
SANDU DUMITRU

Arii în patronaj pionieresc

Pionierii și școlarii taberei de curte din comuna Drănic, raionul Segarcea, au luat sub patronajul lor una din ariile comunei.

După ce au curățat terenul, ei au construit un chioșc necesar bibliotecii volante, au creat condițiile pentru apariția unei gazete de perete, au amenajat punctul sanitar, au ajutat mecanicilor să așeze depozitul de carburanți, și astfel, numai într-o singură zi, au reușit să amenajeze aria luată sub patronajul lor.

Pionierii Strănuț Oprea, Dedu S. Marin, Dumitru Gheorghe, Ștefănescu Gheorghe și Ristea Ileana, care întotdeauna au fost în fruntea tuturor acțiunilor, antrenînd și pe ceilalți tovarăși ai lor în diverse acțiuni, s-au evidențiat în aceste munci în chip deosebit. Elanul lor tineresc contribuie astfel din plin la stringerea recoltei.

Corespondent
CALEAȘA I. DUMITRU

Cinste ție, muncă de miner!

Forța colectivului

Brigada de tineret nr. 7 de la mina „Lumina" din Comănești era cunoscută cu cîtva timp în urmă ca una din brigăzile slabe care-și îndeplinea planul de producție numai în proporție de 80—90 la sută. Avea plan de muncă, ținea regulat consfătuiri de brigadă și totuși, treaba nu mergea. Erau în brigadă băieți care nu prea munceau cu suflet. De pildă, Barbu Paul. N-are decît 19 ani și abia de un an a venit aici din Valea Jiului. N-a trecut mult și a început să fie cunoscut nu numai de minerii de la mina „Lumina", cît mai ales de ospătarii din Comănești. După ce primea salariul, se înfunda prin restaurante, apoi cîte trei zile nu mai venea la lucru. In șut întîrzia întotdeauna iar dacă cineva îi atrăgea atenția răspundea obraznic. Nu exista ședință de U.T.M. sau consfătuire de brigadă în care să nu fie criticat, dar nimic nu se lipea de el. Paul își continua drumul. In acest timp, întreaga brigadă suferea. Lipsurile lui nemotivate, întîrzierile de la serviciu, făceau ca brigada să nu-și poată îndeplini planul de producție. Ce era de făcut? Mulți ajunseseră la concluzia că scoaterea lui din brigadă ar fi singura soluție. Numai responsabilul s-a împotrivit. „Trebuie să mă apropii de el, să văd ce se petrece în viața lui. E imposibil să nu înțeleagă rostul muncii noastre". Din ziua aceea Paul a început să lucreze sub supravegherea atentă, frățească, a utemistului Maftei Constantin, responsabilul brigăzii.

Odată, după ieșirea din mină, Maftei l-a invitat pe Paul să meargă împreună la cinematograf. Apoi, în ziua următoare, la club. In felul acesta, responsabilul brigăzii a reușit, încetul cu încetul să-l smulgă din restaurante și să-i trezească dragostea de muncă, de o viață limpede.

Era o zi de duminică. Grupuri, grupuri de mineri se îndreptau către clubul întreprinderii carbonifere din Comănești. Toți erau îmbrăcați frumos, îngrijit. Numai Paul apăru într-un costum vechi și murdar. Maftei s-a apropiat de el, și îi arătă pe utemistul Vasile Jurablea, un tînăr ce purta ca în fiecare zi după orele de lucru, un costum elegant.

— Il vezi pe băiatul ăsta? Este miner ca și tine.

— Știu, am absolvit școala de mineri Ș.F.U. împreună.

— Asta-i bine. Dar între voi e o mare diferență: el învață, vine regulat la muncă, își planifică salariul. In scurt timp a reușit să se îmbrace frumos, să-și cumpere un ceas de mînă. Vezi acordeonul pe care-l duce? Acum și l-a cumpărat.

Paul mai privi odată spre Jurablea, care se pregătea să cînte din acordeon și căzu pe gînduri.

Din ziua aceea, utemistul Barbu Paul n-a mai lipsit niciodată de la muncă. Dimineața intra în mină odată cu ceilalți. După ce lua salariul îl puteai întîlni prin magazinele de stat, cumpărîndu-și azi o cămașă, mîine o pereche de pantofi... De curînd și-a cumpărat un costum de haine noi, vrea să-și cumpere și o bicicletă.

Schimbarea sistemului de muncă cu tinerii a avut o mare influență nu numai asupra utemistului Barbu Paul ci și asupra altor tineri din brigada de tineret nr. 7. Aceasta a făcut ca rezultatul muncii să se îmbunătățească.

Angajamentele tinerilor din brigada nr. 7 cresc în fiecare lună și sînt mereu depășite de rezultatul muncii lor.

Azi, brigada nr. 7 a reușit să se numere printre brigăzile fruntașe de la mina „Lumina".

CALIN DUMITRU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău.

Oamenii merg înainte

De la întîlnirea Argeșului cu Rîul Doamnei, însoțind drumul de fier ce duce spre Cîmpulung Muscel, peisajul se schimbă treptat. La început ți se perindă prin fața ochilor colinele acoperite de livezi. Pe alocuri plopi semeți străjuiesc parcă minele din bazinul carbonifer. Aproape de Schitu-Golești răsar noile locuințe ale minerilor. Multe grupuri de locuințe au și fost terminate și date spre folosință familiilor de mineri.

Cobori la Pescăreasa. Funicularele se strecoară prin șirul de plute din marginea șoselei.

Dincolo de dealurile înverzite se află mina Godeni, cunoscută pentru succesele deosebite realizate. Bogățiile acestei mine sînt nesecate. Tone de cărbuni sînt ridicate la suprafață. Extracția medie a crescut în ultimii doi ani de două ori și în ultimul timp a atins sute de tone lunar peste plan.

Indicii tehnico-economici ai minei, caracterizează cît se poate de bine munca rodnică a colectivului.

O luptă continuă se duce între om și stratul de cărbune.

Cîte odată se întîmplă ca în toiul lucrului, cînd dai mai mult zor să-ți întreci vecinul, să se defecteze crațerele transportoare. Atunci torentul de cărbune se oprește. Maistrul Mercuriade Gurino vestește cu necaz defectarea. Motoarele amuțesc și liniștea cuprinde abatajele.

Pentru înlăturarea oricărui neajuns se simțea nevoia deschiderii drumului șuvoiului de cărbune, căci oamenii dacă aveau condițiile create, puteau face cu adevărat minuni. Suzeta Mălăncioiu își vărsa de multe ori necazul cînd sta de vorbă cu cineva.

— Ce treabă mai facem! Ba se opresc crațerele, ba lipsesc vagonetele. Aceste cuvinte spuse la necaz cuprindeau foarte mult adevăr. Erau un semnal de alarmă care prevestea că tehnica nu este întru totul folosită.

Se făcea simțită nevoia unor măsuri serioase pentru îndreptarea situației și aceste măsuri au devenit realitate. S-a organizat mai bine controlul sistematic al mașinilor și instruirea mecanicilor de schimburi, s-au aprovizionat mai bine locurile de muncă cu lemne de mină și vagoneți, s-au organizat schimburi de experiență pentru aplicarea graficului ciclic. Inginerul Mircea Popovici s-a ocupat îndeaproape de explicarea aplicării acestei minunate metode sovictice.

Intregul colectiv de muncă în frunte cu comuniștii au început să acorde o mai mare atenție introducerii tehnicii noi. Nicolae Rujescu și Gheorghe Stancu au propus să se aducă de la mina Pescăreasa o mașină care le lipsea; în consfătuiri Nicolae Taciu și Nicolae Olteanu au prezentat referate în legătură cu experiența dobîndită în aplicarea metodei graficului ciclic.

Printre primii brigadieri care au reușit să-și organizeze mai bine locul de muncă a fost Vasile Năstase.

In urma acestor măsuri cărbunele a început să alerge mai năvalnic pe crațere.

Odată cu introducerea graficului ciclic nici o brigadă și nici o echipă nu mai lucra sub plan. Extracția medie zilnică a sporit cu zeci de tone peste plan.

Minerii nu s-au mulțumit cu primele succese obținute. Ei le-au analizat într-o consfătuire și au constatat că există încă noi posibilități pentru sporirea lor. Pentru aceasta și-au propus să adîncească gura de mină în orizontul interior, să lărgească încăperile de tăiere, să folosească întreaga capacitate de transport etc. Respectînd și aceste angajamente minerii de la Godeni vor întîmpina cu fruntea sus sărbătoarea „Zilei minerului".

Corespondent
I. CHIRIȚESCU

Yucca filamentoza este o plantă textilă perenă, originară din Mexic. Pînă nu de mult această plantă era întrebuințată ca plantă decorativă în special în parcuri și zonă de verdeață.

In urma cercetărilor efectuate de către un colectiv de specialiști de la I.C.A.R. s-au scos la iveală o serie de calități ale acestei plante. Fibra obținută din frunzele plantei de yucca este superioară plantei de manilla. După unele calcule făcute pînă acum s-a ajuns la concluzia că în primul an, yucca filamentoza dă o producție de 1000 kg. fibră la hectar iar după 10 ani, producția crește de cel puțin 10 ori. Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat măsuri ca această plantă, rezistentă la ger și la secetă, să fie extinsă în special în terenurile nisipoase, care nu pot fi cultivate cu alte plante.

In fotografie: tînăra Lidia Nănîță execută polenizarea artificială suplimentară în vederea obținerii unei semințe bune, de calitate superioară.

Lumina slovelor în Zvoriștea

În satele Dealu și Buda din comuna Zvoriștea, raionul Dorohoi, au fost lăsați — pată rușinoasă a regimului burghezo-moșieresc — peste 500 neștiutori de carte.

Zile de lumină au venit și pentru ei. În Zvoriștea s-a pornit o adevărată campanie pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte.

Nu a fost ușor să se reducă numărul lor. Încă de la început cei mai mulți au prins dragoste de a învăța. Dar erau și din aceia cărora le venea greu și de multe ori unii dintre ei se lăsau păgubași.

„Dacă n-am învățat pînă acum — spuneau ei — acum e prea tîrziu." Cu toate acestea însă în anii care au trecut roadele muncii corpului didactic din cele două sate au început a se arăta tot mai bogate. Organizațiile de partid și U.T.M. nu au precupețit nimic pentru a-i ajuta în realizarea acestei mari îndatoriri. Așa s-a făcut că alături de tineri ca Gheorghe Rusu, Petre Matei și Gheorghe Ailincăi a învățat să deslușească taina slovelor și bătrînul țăran muncitor Dumitru Cîrstea.

Numeroși tineri care au absolvit cursurile de alfabetizare răsplătesc astăzi grija partidului care i-a smuls din bezna neștiinței de carte, muncind acum cu multă sîrguință.

Maria Aursulesei a absolvit cu succes cursurile de alfabetizare, iar acum este fruntașă în muncă la fabrica de cherestea din Falcău Rădăuți. Gheorghe Rusu e șofer, iar Emil Orbei și Sava Dumităcel sînt ostași de nădejde ai Armatei noastre Populare.

Mulți dintre ei sînt acum fruntași ai recoltelor bogate. Ei aplică cu drag învățăturile ce le sorb din cărți și ziare.

În satele Dealu și Buda au mai rămas doar cîțiva neștiutori de carte pentru alfabetizarea cărora muncesc acum cu perseverență cadrele didactice.

Corespondent
VORNICU VASILE

ZILE DE TABĂRĂ

„Ce minunată-i viața în tabără la noi.
Răsună dimineața un cîntec vioi
Și seara lîngă focuri, cînd stăm și povestim
Se-ncing atîtea jocuri de nu mai isprăvim"
(din cîntecul taberei)

Între Postăvaru și Piatra Mare, Valea Timișului se deschide puțin lăsînd pîrîul zgomotos să-și domolească măcar un pic, șuvoiul zburdalnic, cristalin. Mai la o parte de șosea, cîteva vile liniștite. Și totuși în curtea celei mai mari clădiri din acest „buchet" de vile care se numește „Timișu de Jos", de dimineața pînă seara gălăgia a trei sute de glasuri tinere face să răsune toată Valea Timișului. Aici, în tabăra organizată de C.C. al Sindicatului muncitorilor din gospodăriile comunale, își petrec o parte din vacanță 300 de copii din regiunile: București, Regiunea Autonomă Maghiară și Pitești.

Cînd m-am apropiat de intrarea în tabără, era ora 8. Tocmai se înălța drapelul. La poartă pionierul de serviciu — un copil, să tot fi avut vreo nouă ani — m-a oprit:

— Cu cine doriți să vorbiți?

— Cu oricine, chiar și cu dumneata.

— Nu, îmi zise el. Mai bine vorbiți cu tovarășul instructor.

— Bine, vorbesc și cu el, dar dă-mi voie să intru...

— Așteptați o clipă, nu vedeți, se înalță drapelul. In sunetul goarnelor celor șase detașamente de pionieri stegarul unității, pionierul Catona Istvan, fiul unui muncitor din Regiunea Autonomă Maghiară, înălța drapelul. Așa începe o zi într-o tabără de pionieri.

DUPA ORA NOUA

Dejunul s-a terminat. Acum începe activitatea pe cercuri. Fiecare pionier se îndreaptă spre cercul din care face parte. In tabără funcționează cinci cercuri: cercul tinerilor naturaliști, cercul mîinilor îndemînatice, cercul literar, cercul de muzică și cel sportiv. Acestea sînt conduse de către un profesor de specialitate.

Tinerii naturaliști își duc activitatea mai mult în excursii, fac ierbare, insectare etc.... Iar atunci cînd suișul dealului obosește pe cei mici, membrii cercului folosesc odihna pentru a asculta ceea ce povestește profesoara despre fauna și flora regiunilor muntoase din patria noastră.

Cei din cercul literar au luat în custodie biblioteca taberei. In fund, la o masă pionierul Ioniță Marin din București citește din I. Creangă.

La club muzicienii pregătesc o serbare în cinstea Festivalului.

Iar „îndemînaticii" — cum li se spune în tabără celor din cercul mîinilor îndemînatice — pentru că au fost obligați de muzicieni să le cedeze clubul, au luat cu asalt colțul festivalului. Acum, parte din ei lucrează cele două cutii pentru ierbarul și insectarul naturaliștilor.

Printre „îndemînatici" l-am întîlnit și pe țîncul care mă oprise la poartă. Intre timp am aflat că-l cheamă Nicu și că-i din Pitești. Lustruia de zor la o scîndură.

— Tu ce lucrezi Nicule? l-am întrebat eu.

— Un cuier — îmi răspunse el fără să-și întrerupă activitatea.

Iar sportivii... au pus stăpînire pe toată curtea, aleargă cît îi țin picioarele.

Dar iată că ora 11 aduce și prima gustare. Se știe: sportivii și excursioniștii sînt obligați să mănînce două porții. Sînt printre ei însă și recalcitranți.

— Tovarășe instructoare eu nu pot să mănînc două porții — încearcă să se eschiveze Mircea Had din Găești.

— Bine Mircea, faci cum vrei, dar dacă nu mănînci, mîine nu pleci în excursie.

Se pare că argumentul este hotărîtor. Mai bine două porții decît să vegetezi o zi întreagă.

Apoi încep jocurile:

...„joacă, joacă, joacă băiete"... cercul se mărește mereu pînă cuprinde întreaga curte, pionierii, instructorii fac să răsune de veselie întreaga tabără.

BALETISTELE

Excursia noastră s-a oprit într-o poiană lîngă Piatra Mare. Urcasem în după-masa aceea vreo două ore. Acest popas era pentru mulți dintre noi, în acel moment, cea mai mare binefacere.

Dinspre locul unde poposise tabăra se auzea un cîntec. M-am întors înapoi. Copiii, cu instructorii și profesorii făcuseră un cerc. În mijlocul cercului trei fetițe dansau: Cea mai mare nu avea mai mult de 9 ani. Mezina — Katy — era solistă. Atunci, în poiana aceea minunată, am asistat la un adevărat spectacol de balet.

Maria, Eva și Katy Lazăr, fiicele unui tîmplar din Tîrgu Mureș, cu grație și o măiestrie de un adevărat artist, interpretau un fragment din „Lacul Lebedelor" de Ceaikovschi. Cîțiva pași mărunți, un salt ușor, apoi cîteva piruete, un salt energic și lebăda neagră cade la pămînt... și în vale pîrîul se sbătea printre stînci.

O SEARA DE BASM

Odată cu înserarea, gălăgia din curtea taberei se potolește și, ușor, ușor se așterne liniștea. Masa s-a terminat. După program ar trebui să înceapă pregătirea pentru culcare, spălarea, făcutul patului etc... Astă seară însă, pionierii se vor culca mai tîrziu, va fi o seară de basm. Tovarășul profesor de literatură le va povesti „Floarea de piatră" de Bajov. Basmul se înfiripă pe negîndite și timpul trece, trece prea repede. Apoi basmul se sfîrșește. Tace povestitorul dar nimeni nu tulbură liniștea sălii. Deodată profesorul se uită la ceas. Este ora $9^1/_2$.

— Acum în liniște și cît mai repede vă duceți la culcare. Copiii însă de data aceasta — singura dată — nu-și ascultă profesorul. Nici unul nu se mișcă de la locul său. Și unul îndrăznește:

— Mai vrem o poveste, tot așa de frumoasă.

— Mai vrem. Mai vrem, răsună ca un singur glas întreaga sală.

— Mîine seară vă spun mai multe, acum e tîrziu, trebuie să vă culcați, încearcă profesorul să-i convingă.

— Ne spuneți și mîine, dar mai vrem și azi... Și iarăși firul unui basm începe să se depene și iarăși 600 de ochi strălucesc și cei 300 de copii se aseamănă fiecare eroului din basm care pe calul lui năzdrăvan, a călărit zile și nopți pînă ce a prins și omorît balaurul care-i furase pe frumoasa Ileană Cosînzeană.

— Ei, acum la culcare, spune profesorul, de data aceasta foarte hotărît.

Dar Mihăiță, cel care nu știe să plîngă, se ridică și mai cere o poveste.

— Numai una, zice el, și mă culc și eu.

— Bine, du-te și te dezbracă și am să vin la tine la pat să-ți mai spun o poveste. Profesorul s-a dus. La plecare însă Mihăiță l-a „avertizat".

— Dacă veniți și mîine seară, dorm, dacă nu, nu dorm.

— Am să vin, dar dacă adormi repede.

— Bine! Adorm. Dar veniți? Pe cuvînt?

A. USCAR

NUMAI ÎN TREI ZILE

Odată cu începerea campaniei de recoltare și treieriș, pionierii și școlarii din orașul Oradea și-au luat angajamentul să dea statului din spicele adunate 6 vagoane de cereale. Însuflețiți de dorința de a-și îndeplini angajamentul luat, ei au și pornit la strînsul spicelor.

Numai în 3 zile, de pildă, 2400 de pionieri și școlari au strîns peste 800 kg. de grîu și orz de pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Oradea.

De asemenea, un mare număr de pionieri și școlari din satele regiunii Oradea lucrează cu spor la strînsul spicelor. Pînă acum, 3700 de pionieri din comunele Tinca, Gepiu, Mădăraș, Batăr și Olcea, care au muncit sub îndrumarea instructorilor Maria Burjea, Gheorghe Mot, Elena Tomut, Ana Moza și alții au strîns 755 kg. de grîu și orz.

Mari cantități de spice au strîns și pionierii din comunele, Vadul Crișului, Tileagd, Valea lui Mihai, Diosig și altele.

Colțul științei și tehnicii

Știați că...

...In Uniunea Sovietică s-a inventat un aparat care execută culegerea automată pentru tipărirea diferitelor manuscrise. La baza acestei invenții stă folosirea celulei fotoelectrice. In aparatul de cules automat se introduce textul original scris la mașină special pe o hîrtie subțire. O rază de lumină care luminează pe rînd fiecare literă parcurge hîrtia și impresionează celula fotoelectrică. Concomitent din magazie cad matrițele respective.

...Uzinele Zeiss din Iena fabrică lentile cu dimensiuni mai mici decît un sfert dintr-o gămălie de ac. Un număr de 700 asemenea lentile cîntăresc un gram. Cu toată micimea lor, ele sînt prelucrate cu o precizie extremă. De aceea prețul lor socotit pe gram nu este depășit decît de radiu. Astfel de lentile sînt folosite la confecționarea aparatelor fotografice de dimensiuni infime. Aceleași uzine fabrică și lentile gigantice. Astfel ele au construit de curînd o lentilă cu diametrul de 2 metri și cu o greutate de aproape 3 tone, lentilă, care a intrat în compunerea unui telescop.

...In Ural, Altai și Regiunea Autonomă Tuva, ca și în Republica Autonomă Buriat-Mongolă s-au descoperit zăcăminte bogate dintr-un mineral colorat, semiprețios, numit agalmatolit. Acest mineral, care în stare naturală are o duritate scăzută — ceva mai mare ca a gipsului și mai mică decît a marmorei, se pretează ușor la lucrări de cioplire și modelare.

...Cercetătorul sovietic P. M. Reșetnikov, a rezolvat de curînd problema alimentării cu oxigen în timpul iernii a lacurilor iazurilor și eleșteelor din regiunile nordice ale Uniunii Sovietice. Lipsa de oxigen, provocată de straturile groase de gheață care acoperă oglinda apei, avea ca urmare asfixierea unor mari cantități de pește, cauzînd astfel pagube mari economiei naționale. P. M. Reșetnikov a inventat un aerator bazat pe principiul folosirii energiei vîntului. Acest aerator acționează un compresor, care la rîndul lui, alimentează cu aer atmosferic apa bazinelor. Un sistem de ventile împiedică pătrunderea apei în conductele instalației. In cursul unei ierni, o astfel de instalație debitează 200 mii metri cubi aer la o adîncime de 2 metri.

...Prin reacția de fotosinteză, plantele realizează combinația chimică între bioxidul de carbon din aer și vaporii de apă, pentru a fabrica diverse substanțe ca: zahăr, amidon, celuloză, parfumuri și coloranți. Marele savant rus Timiriazev a stabilit cel dintîi rolul pe care îl are în reacția de fotosinteză clorofila, care este un pigment verde, pe bază de magneziu conținut în frunză.

De curînd, savantul indian Bose a stabilit că acțiunea clorofilei este ajutată de anumite globule verzi aflate în plantă, globule numite cloroplaste. Aceste globule, asemănătoare globulelor roșii din sînge sînt mobile în corpul plantei; ele absorb lumina soarelui, o acumulează și o folosesc pentru a desăvîrși reacția de fotosinteză.

...Batisfera este un aparat cu care omul poate coborî la mari adîncimi în apa mărilor și oceanelor. Aparatul acesta se compune dintr-o sferă metalică ce poate suporta presiuni mari și în care pot încăpea unul sau doi observatori. Diametrul sferei este de 1,30 metri iar grosimea carcasei de oțel este de 4 m. Aparatul cîntărește 3 tone. Trei ferestre din cuarț permit observatorilor să vadă ce se petrece în apă și să lumineze spațiul acuatic din jurul lor cu reflectoare puternice. Improspătarea aerului din batisferă se face cu aparate speciale care trimit un curent de aer bogat în oxigen printr-o deschizătură practicată în sfera de oțel. Sfera este legată de un cablu. Cu ajutorul acestui aparat, oamenii au putut coborî la o adîncime de 1370 m.

NOTE DE DRUM

Gînduri dintr-un raion sătesc

Gînduri, gînduri, gînduri... Nu sînt decît trei zile de cînd mi-am luat rămas bun de la marii filozofi ai antichității și timpurilor moderne, de cînd am închis caietele de notițe și am stins pentru ultima oară becușorul ce îmi veghea nopțile de învățătură și, fără să aflu barem rezultatul examenului, măcar că-l bănuiam, am plecat trimis de ziar să lucrez la scoaterea unei ediții pentru un raion agricol. De la logica lui Aristotel, de la etica lui Spinozza, de la dialectica lui Hegel, la prășit, secerat, dezmiriștit. Cît de departe și... parcă nu e chiar atît de departe. Iată mai jos cîteva gînduri care m-au îndemnat să trag această concluzie.

★

Ajuns în Făurei, așezare care a devenit datorită noii împărțiri administrative, centrul raionului Filimon Sîrbu, m-am apropiat curios de cîțiva oameni care discutau într-un colț. Unul dintre aceștia desena ceva cu un bețișor în praful drumului și doream să aud și eu ce anume demonstrează el. Tovarășii de care vorbesc, activiști din raion, își terminaseră treburile și pomeneau despre lucruri de-ale lor, în afara serviciului. Poveștile acelea însă, deși spuse prietenește în fapt de seară, în afara serviciului, nu erau cîtuși de puțin mărunte, plictisitoare și obositoare ca pălăvrăgeala notarilor de altă dată la un pahar de țuică.

Făureiul, spunea unul din cei prezenți, a fost un tîrg compus aproape numai din prăvălii ale negustorilor de cereale care nu aveau nici un interes să-și construiască case în acest loc uitat de dumnezeu. Aici erau depozite și cîrciumi, magazii și cîrciumi, dughene și iar cîrciumi. Tîrgul era tăiat în două de o graniță: aici se întîlneau județele Brăila și Rîmnicu Sărat. Dacă un bețiv făcea prea mult scandal într-o cîrciumă aflată într-un capăt al tîrgului, mergea cu 20 de case mai încolo și-și continua scandalul, scăpat astfel de urmărirea legiunii de jandarmi Brăila, a cărei competință se sfîrșise la hotarul ce despica așezarea. Dacă făcea scandal mult și aici, trecea din nou în celălalt „județ", înainte de a intra în mîna jandarmilor. O graniță mai puțin vizibilă dar mai adîncă tăia însă Făureiul ca și oricare altă localitate. Era granița care despărțea pe cei bogați de cei săraci, granița care ținea pe unii în cocioabe și le dădea altora posibilitatea să-și îndrepte averile spre marile orașe sau spre străinătate lăsînd tîrgușorul în mizerie și murdărie. Iată că vremurile s-au schimbat și chiar subiectele de taifas ale conducătorilor locali. Activistul de care vorbeam însemna cu bețișorul în praf un fel de schemă a planului de sistematizare a orașului, le explica tovarășilor săi unde vor fi clădiri noi, unde piețe, unde grădini, și oamenii îl ascultau ca și cum ar fi fost vorba de un lucru ce trebuia înfăptuit chiar mîine. Toți știau că lucrul acesta se va face nu mîine, dar se va realiza neapărat; în legătură cu aceasta nu aveau nici o îndoială. Aveau dimpotrivă toate garanțiile. De pildă locul unde stăteau de vorbă. Inainte fusese un maidan. Tineretul a construit acolo prin muncă voluntară un parc, împrejmuit dintr-o parte cu gard de scînduri, iar din cealaltă parte cu niște pari de mesteacăn a căror coajă fină albește din depărtare. Pe alei s-au sădit niște puieți de plopi. Este vreo îndoială că acești puieți firavi vor deveni niște flăcăiandri înalți și spătoși? Există vreo forță în stare să oprească creșterea lor? Nu. Atunci fără doar și poate că și planul de sistematizare, ca și multe altele se vor înfăptui. E adevărat că deocamdată bulevardul pietruit al Făureiului n-are decît un metru jumătate lățime și vreo 200—300 de metri în lungime, că imediat în apropiere, neamul gîștelor și al rațelor își dispută încă zgomotos în baltă spațiul de scăldat. Dar nu e mai puțin adevărat că aici vor fi străzi largi asfaltate, după cum e adevărat că în loc de zeci de cîrciumi există aici un restaurant de stat cu grădină, că în loc de țipetele bețivilor care-și beau aldămașurile, se aud acum dialogurile filmului de la căminul cultural și că, deși e tîrziu, oamenii tot mai pleacă și vin cu cărți la biblioteca raională.

★

În noaptea aceea am dormit adînc, fără vise și a doua zi de dimineață am plecat cu mașina raionului de partid pe teren.

Tovarăș de drum îmi era și inginerul agronom al sfatului raional, un tînăr pasionat de meseria lui, harnic. Deși merge toată ziua prin praf, poartă pantofi de prima calitate deoarece sărbătoare mai mare decît munca și mai ales decît strînsul recoltei nu cunoaște. Nu mai poate de necaz cînd aude că unii țărani nu vor să înțeleagă lămuririle științifice și practică rărițatul. De cîteori vede cîte o căruță în care țăranul a pitit cu șiretenie sub paie aripile rariței, lăsîndu-i afară numai coarnele, izbucnește plin de nervi: „Eu îi spun că nu e bine să rărițeze și să mușuroiască, că pierde astfel 300—400 kg. la hectar și el îmi spune că așa a apucat din bătrîni, din vechi. Ah vechiul ăsta!

Ca un răspuns la năduful lui, în zare se arată „noul". O combină plutește deasupra valurilor de aur topit ale lanurilor. Să mă pici cu ceară și nu pot să n-o compar, deși nu voi fi original, cu o corabie. Aripile rabatorului plesnesc cu regularitate suprafața compactă a lanului ca zbaturile unui vapor iar prelata ce păzește umbra combinerului lucește ca pînza unei corăbii. Acesta este noul. Cînd „noul" cînd combinele vor împînzi toate țarinile rarița ca și toate obiceiurile vechi vor merge definitiv la muzeu și agronomul va trebui să-și caute alte necazuri.

„Corabia holdelor" înaintează mereu. Utemistul Sîrbu Ioan, combinerul, n-a bănuit vreodată că va mînui un volan la înălțimea aceasta. Acum, i-au intrat în fire niște gesturi noi pe care eu m-am grăbit să le asemăn cu acelea ale unui căpitan de vapor. Duce mîna streașină la ochi și privește în depărtare, se uită la cer să vadă cum e timpul. Vrînd să văd pînă unde pot merge cu comparația întreb cu naivitate: — N-ai un binoclu?

— N-am, îmi răspunde. Avem o pereche de ochelari pe care-i poartă tovarășul. Și ni-l arată pe moș Costică S. Mocanu, colectivistul de lîngă gura care scuipă paiele, ce poartă ochelarii de motociclist cu demnitate, plin de importanța faptului că tehnica nouă i-a intrat în viața de toate zilele. (O mică paranteză în legătură cu tehnica și oamenii. Pînă să scriu aceste rînduri despre Sîrbu, a și apărut în ziar fotografia lui alături de schema unei inovații făcute de el pentru seceratul grîului culcat. Nu există avion cu reacție care să poată fi folosit drept termen de comparație pentru viteza cu care înaintează viața noastră de azi) Combina a ajuns la capătul ogorului. Sîrbu împinge maneta și deschide buncherul — acest corn motorizat al abundenței — din care încep să curgă milioanele de boabe umplînd sacii ce se înșiruie cuminți pe miriște. Trei oameni, zeci de saci, 15 hectare. Socotitorul îmi demonstrează cu creionul pe carnețel. După „vechi" aici ar fi trebuit să lucreze 30 de oameni timp de cîteva zile.

★

În ziua următoare trenul m-a purtat pînă în comuna Rușețu, la S.M.T.-ul cu același nume. Plimbarea prin curtea vastă a S.M.T.-ului m-a dus în fața unei construcții ciudate pe care o voi numi „muzeul" și care mi-a dezlănțuit o nouă avalanșă de gînduri. Muzeul e o căsuță din chirpici, dărăpănată și văduvită de ferestre, aplecată într-o rînă. Nimeni n-o mai bagă în seamă acum, deși a cunoscut și timpuri de glorie. În anul 1952 ea era inima și creierul S.M.T.-ului. În afară de această cotineață care adăpostea fierăria stațiunii, nu mai era pe aici nici un fel de clădire, ci doar cîmp gol, bătut de ger. Și în acest cîmp se reparau tractoarele cu mîinile înghețate, se puneau temeliile celor ce se văd azi. Acum S.M.T.-ul are cinci remize, un atelier modern, o cantină; s-au construit de acum trei case cu cîte două apartamente pentru salariați, două clădiri care vor adăposti dormitoarele tineretului și administrația și se pregătesc alte noi construcții. A luat ființă într-un cuvînt un mic orășel. Numărul tractoarelor a crescut de asemenea aproape de patru ori. Acum cred și eu că le dă mîna celor din S.M.T. să uite a trece cu zilele pe la dărîmătura cu pricina care nu mai are alt rol decît acela de a le aminti începuturile grele. Acum această căsuță ce abia își mai trage zilele nu mai servește decît să țină umbră lui Costea, un pici de 8 ani care păzește cu o jordie în mînă mieii ce se zbenguie pe iarba din apropiere. Nici că se putea o mai mare insultă pentru clădirea ce a fost cîndva singura avere imobilă a marelui S.M.T. de azi. Dar dialectica timpului este implacabilă.

Gînduri, gînduri, gînduri...

De la S.M.T. treburile m-au purtat la Stațiunea experimentală zootehnică din aceeași comună.

Oamenii de acolo înfăptuiesc fără îndoială o muncă mare și frumoasă. De bună seamă că sînt ei înșiși niște oameni adevărați, de ispravă. Într-adevăr. Să vorbim de pildă de medicul veterinar Valentin Popovici și de soția lui, Felicia, inginer zootehnician. Am nimerit în casa lor cam nepotrivit, tocmai la prînz și tocmai cînd aveau la masă un oaspete, un fost coleg de facultate. Femeia aceasta mică, sprintenă și inimoasă, făcea onorurile casei, temîndu-se tot timpul că mîncarea nu i-a reușit, că supa e prea sărată, că chiftelele sînt prea arse. Dar de odată gospodina din ea s-a evaporat, a sărit în sus, a uitat de mosafirul pe care se silea cu atîtea eforturi cu o clipă înainte să-l facă a se simți ca acasă și a zbughit-o pe ușă strigînd „purceii" ca și cum ar fi pomenit cine știe ce nume scump. S-a întors apoi muiată de ploaie și cu un zîmbet larg pe față. Tineretul porcin fusese pus la adăpost de potopul care atenta la prețioasa lui bună dispoziție și sănătate. Scăpată de această grijă, inginerul zootehnician Popovici Felicia a început din nou să-și iscodească mosafirul: Nu mai vrea castraveți? Dar smîntînă? Să ia o bucată de cozonac. Tovarășa Popovici era îngrijorată că mă plictisesc așteptînd să se termine masa și micul taifas prietenesc, dar nici nu bănuia cîte am aflat în acele clipe. Am aflat astfel despre un coleg de-al lor care, deși a fost ținut de stat la învățătură în cele mai bune condiții, n-a găsit altceva mai bun de făcut după absolvire decît să se zbată, să facă intervenții pentru a rămîne înfundat într-un birou, dar neapărat în București, în Capitală. Soții Popovici n-au ales această cale a „zootehnicienilor de bulevard". Deși are părinți în București, Popovici Felicia a venit aici să muncească în „prima-linie". Eroul unei nuvele care fusese trimis să muncească într-un colț îndepărtat de țară spunea cu o încîntare prea mare pentru a fi sincer, că e fericit aflîndu-se într-un loc aproape pustiu, motiv pentru care nici n-am mai continuat să citesc respectiva operă. Mi-am amintit de aceasta atunci cînd Popovici Felicia nu a vrut să se declare fericită ci mi-a spus că îi e greu, că îi e dor de părinți și prieteni, de un teatru. Aici e greu, zicea ea, dar e necesar. Aici n-are într-adevăr decît niște pereți aproape goi, un pat, un dulap, o masă, un radio și cîteva farfurii; pînă nu de mult aici se și aproviziona cu mari dificultăți, dar aici a mînat-o chemarea partidului și chemarea interioară a simțului datoriei. Aici se muncesc ore nenumărate, se tremură pentru viața fiecărui animal; multe nopți le petrece doctorul Popovici, ca și soția lui, robotind în grajduri; e deci mai puțin plăcut decît la București. Cu toate acestea Felicia Popovici e nemulțumită de ea, nu se socotește a avea conștiința împăcată. E adevărat că are mult de lucru ca inginer zootehnician, ca responsabilă cu igiena în stațiune, ca membru în comitetul U.T.M. și comitetul A.R.L.U.S., ca soție și ca gospodină, dar i se pare că a făcut prea puțin. Se gîndește să-și mai ia sarcina de propagandistă. Munca organizației U.T.M.? Da, parcă merge ceva mai bine decît înainte. (Înainte, în timpul vechiului comitet nu se făcea nimic. n.a.). Acum, se țin adunări cu regularitate, se fac recenzii la cărți, s-au ținut cîteva conferințe, s-au realizat multe ore de muncă voluntară pentru sădirea de puieți, există mulți fruntași în producție din rîndul utemiștilor și tinerilor dar totuși s-a făcut prea puțin și ea poartă vina principală pentru toate lipsurile. Iată ce fel de oameni sînt pe aici: lasă confortul și liniștea pentru nenumărate greutăți, muncesc cît timp pot să se țină treji într-o zi și tot nu sînt mulțumiți.

Am plecat de la noii mei prieteni pe o ploaie torențială. Ploua cu stropi grei și reci, noroiul îmi pătrunsese în pantofi, ar fi trebuit să blestem, dar mie îmi venea să cînt. Îmi spuneam: am comparat adineauri după cum se obișnuiește grîul holdelor, cu aur. Dar oamenii aceștia cu ce piatră prețioasă i-am putea compara? Iată niște oameni frumoși. Da, frumoși, acesta e cuvîntul. Îmi amintesc că Goethe numea „suflete frumoase" pe oamenii aceia, care, primind o educație estetică superioară se realizează etic în sensul că frumusețea sufletului lor constă într-o armonie deplină, în lipsa oricăror neliniști și tulburări. Dar de fapt aceste suflete frumoase sînt ca niște imitații nereușite ale unor mari tablouri față de oamenii zilelor noastre. Oamenii noștri sînt frumoși nu fiindcă n-au neliniști și tulburări, ci tocmai fiindcă au frămîntări, fiindcă poartă grija nu numai a trupului și sufletului lor, ci fiecare se simte răspunzător pentru ceea ce se petrece în întreaga țară, chiar în întreaga lume.

De la logica lui Aristotel, de la etica lui Spinoza, de la dialectica lui Hegel, la prășit, secerat, dezmiriștit. Și dece nu? Totul aici, ca și în întreaga țară, e de un milion de ori mai logic decît în logica lui Aristotel, de zeci de milioane de ori mai moral decît în etica lui Spinoza, de milioane de ori mai dialectic decît în dialectica lui Hegel. Gînduri gînduri, gînduri...

B. DUMITRESCU

Pentru ridicarea productivităţii muncii

Comitetul orăşenesc Bucureşti al P.M.R. a organizat miercuri la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiştei o consfătuire cu turnătorii întreprinderilor din Capitală pentru a analiza posibilităţile existente de sporire a productivităţii muncii în turnătorii şi îmbunătăţirea calităţilor pieselor turnate. Au participat turnători fruntaşi, ingineri, maiştri, directori de întreprinderi, activişti de partid şi sindicat.

La lucrările consfătuirii, au luat parte de asemenea tov. Cioroiu Răducanu, locţiitor al ministrului Industriei Materialelor de Construcţii şi Ştefan Deutsch, secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

Referatele prezentate s-au ocupat de problema introducerii tehnicii noi în turnătorii care să permită folosirea celor mai moderne sisteme de turnare, descoperirea şi folosirea rezervelor interne pentru înlocuirea muncii manuale cu cea a maşinilor, importanţa aplicării unei tehnologii superioare în turnătorii, reducerea adaosurilor de prelucrare, îmbunătăţirea aprovizionării turnătoriilor cu materii prime şi materiale şi de alte aspecte importante legate de ridicarea productivităţii muncii şi de îmbunătăţirea calităţii pieselor turnate.

◇◇◇

INFORMAŢII

Miercuri la amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, grupul de foşti marinari de pe crucişătorul „Potemkin", care trăiesc în ţara noastră.

Potemkiniştii au participat la manifestările prilejuite de sărbătorirea Zilei Flotei Maritime Militare Sovietice.

★

Marţi 26 iulie a.c. s-a întors în Capitală delegaţia studenţilor din R.P.R. care a participat la Seminarul internaţional al studenţilor în medicină care s-a ţinut la Berlin între 10-20 iulie a.c.

Delegaţia a fost condusă de dr. Ioan Cincă, candidat în ştiinţe medicale.

◇◇◇

CULTURA FIZICĂ

Noi succese ale atleţilor romîni în Norvegia

OSLO 27 (Agerpres). — După întîlnirea cu echipele Norvegiei, atleţii romîni au participat miercuri seara la un concurs internaţional care s-a desfăşurat în oraşul Sarpsborg. Pînă la ora cînd primim comunicarea sportivii noştri au obţinut 3 victorii prin Alexandra Sicoe-11"9/10 la 100 m. plat. Lothar Marks-21"2/10 la 200 m. plat şi Mihai Raica-48,13 la disc. După cum se remarcă timpul realizat de Sicoe ameliorează cu 4 zecimi de secundă recordul R.P.R. dar nu poate fi omologat deoarece alergarea s-a desfăşurat pe un vînt puternic care bătea din spate.

În proba de 110 m. garduri Olsen şi Opriş (R.P.R) au realizat ambii 14"5/10. Norvegianul a cîştigat cu puţin pe linia de sosire. Strandli (Norvegia) a cîştigat proba de aruncare a ciocanului cu 58,26 m.

Flamura Roşie Arad învingătoare în R. P. Bulgaria

SOFIA 27 (Agerpres). — În oraşul minerilor bulgari Dimitrovo, echipa de fotbal Flamura Roşie Arad care se află în turneu în ţara prietenă a jucat miercuri cu formaţia Minor, din prima divizie a campionatului R. P. Bulgaria. Peste 12.000 de spectatori au asistat la un joc viu disputat în care victoria a revenit fotbaliştilor romîni cu scorul de 1-0 (0-0) prin punctul marcat de Vaczi în minutul 54.

(Agerpres)

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au acceptat invitaţia lui A. Eden de a vizita Anglia

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

În timpul conferinţei de la Geneva, primul ministru al Regatului Unit şi preşedintele Consiliului de miniştri al Uniunii Sovietice, au discutat problema importanţei întăririi relaţiilor dintre cele două ţări ale lor prin menţinerea contactului personal stabilit de ei la Geneva. Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. au acceptat invitaţia lui Sir Anthony Eden de a vizita Regatul Unit în primăvara anului viitor.

Intrevederea lui B. Bierut şi J. Cyrankiewicz cu delegaţia de polonezi care locuiesc în străinătate

VARŞOVIA 27 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La Consiliul de Miniştri al R. P. Polone a avut loc o intrevedere între Boleslaw Bierut, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Jozef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone şi delegaţia de polonezi care locuiesc în Franţa, Belgia, Olanda, Danemarca şi Ruhr şi care vizitează în prezent Polonia.

Adresîndu-se delegaţilor, B. Bierut a spus printre altele: Sîntem foarte bucuroşi să ne întîlnim cu compatrioţi de ai noştri polonezi care locuiesc în străinătate.

Vorbind despre starea de spirit în rîndurile emigranţilor polonezi, oaspeţii au arătat că mulţi dintre ei ar dori să se întoarcă în patrie, dar că nu ştiu cum vor fi primiţi în ţară.

La acestea, B. Bierut a răspuns: Polonia populară este Polonia în care puterea aparţine întregului popor, iar poporul polonez este generos. Oricine doreşte în mod sincer să se întoarcă în patrie, poate reveni liniştit, fără nici un fel de teamă.

In legătură cu tratativele dintre SUA şi R. P. Chineză

WASHINGTON 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Departamentul de stat a anunţat că S.U.A. şi Republica Populară Chineză au căzut de acord ca la 1 august să se întîlnească la Geneva reprezentanţi cu rangul de ambasador pentru a discuta problema „înapoierii în ţările lor a persoanelor civile care doresc acest lucru", precum şi a „altor probleme practice care constituie în prezent un obiect de litigiu între cele două părţi".

S.U.A. vor fi reprezentate la aceste tratative de ambasadorul S. U. A. în Cehoslovacia, Johnson.

După cum transmite corespondentul din Washington al agenţiei Associated Press la 26 iulie, în cadrul unei declaraţii făcute la o conferinţă de presă, referindu-se la tratativele chino-americane care vor începe la 1 august, Dulles a declarat că S.U.A. intenţionează să clarifice dacă China va consimţi la încetarea focului în regiunea Formozei. Dulles a adăugat că reprezentantul american la Geneva va fi gata să discute orice problemă care va fi ridicată de China şi care se referă nemijlocit la relaţiile dintre China şi S.U.A

Intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu Austria

Şedinţa de încheiere a Consiliului aliat

VIENA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 iulie, ziua intrării în vigoare a Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate, a avut loc şedinţa de încheiere a Consiliului aliat.

În cadrul şedinţei, Înalţii comisari ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei au făcut declaraţii.

În cadrul şedinţei, Consiliul aliat a adoptat următoarea hotărîre:

„Avînd în vedere că începînd de astăzi Tratatul de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate intră în vigoare şi că în conformitate cu articolul 20 al acestui tratat acordul din 28 iunie 1946 cu privire la mecanismul de control în Austria încetează de a mai fi în vigoare, Consiliul aliat anunţă în legătură cu aceasta încetarea Comisiei aliate pentru Austria.

Îndeplinind sarcinile care îi revin în baza acordului cu privire la mecanismul de control în Austria, Consiliul aliat exprimă poporului austriac şi guvernului Austriei cele mai bune urări de înflorire şi fericire în condiţii de libertate şi pace"

Dezbateri în Camera Comunelor din Anglia

LONDRA 27 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, în după-amiaza zilei de 27 iulie au început în Camera Comunelor dezbateri în legătură cu recenta conferinţă de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri. Dezbaterile au fost deschise de primul ministru britanic. Anthony Eden care, în calitate de conducător al delegaţiei britanice la Geneva a expus obiectivele pe care şi le-a fixat delegaţia Marii Britanii la această conferinţă. Referindu-se la tratatul de securitate europeană, primul ministru a declarat: „Tratatul nu ar privi chestiunile frontierelor şi ar avea ca singur scop rezistenţa faţă de agresiune".

Declarînd că guvernul britanic este gata să examineze eventual un tratat mai larg, care să înglobeze mai multe ţări, Eden a reamintit apoi unele propuneri făcute la Geneva de delegaţia britanică. „Aceste propuneri, a continuat Eden, pot fi modificate şi dezvoltate".

Vorbind apoi despre situaţia din Extremul Orient, Eden a calificat-o „mai primejdioasă" decît situaţia din Europa. „Dar chiar dacă lucrurile stau aşa, a adăugat el, există în diplomaţie probleme pe care timpul le poate rezolva şi problema situaţiei din Extremul Orient este una dintre acestea".

În cadrul expunerii sale, primul ministru britanic a anunţat că N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au acceptat invitaţia de a vizita Marea Britanie, în primăvara anului viitor. În aplauzele întregii Camere A. Eden şi-a exprimat părerea că parlamentul şi ţara vor privi această vizită „ca un pas către sfîrşitul stării de neîncredere reciprocă pe care noi o numim războiul rece".

Cuvîntarea radiodifuzată a preşedintelui Eisenhower

WASHINGTON 27 (Agerpres). — În seara zilei de 25 iulie, preşedintele S.U.A. Eisenhower, a rostit o cuvîntare radiodifuzată consacrată rezultatelor conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri, în care a spus printre altele:

„Secretarul de stat, Dulles şi cu mine, împreună cu colaboratorii noştri — a spus preşedintele S.U.A. — am plecat la conferinţa de la Geneva a celor patru mari, hotărîţi să exprimăm mai bine năzuinţa spre pace a poporului american şi principiile pe care, după părerea ţării noastre, trebuie să se bazeze pacea.

În această sarcină am avut sprijinul celor două partide şi, de fapt sprijinul aproape unanim al Congresului. Acest lucru a consolidat considerabil poziţiile noastre de-a lungul întregii desfăşurări a tratativelor. Sîntem foarte recunoscători tuturor senatorilor şi membrilor Camerei Reprezentanţilor din Congresul Statelor Unite.

În afară de aceasta, în ultimele săptămîni am primit mii de telegrame personale de încurajare şi sprijin din partea dvs. În acelaşi timp am primit telegrame asemănătoare din partea unor mari organizaţii, organizaţii bisericeşti, organizaţii ale cercurilor de afaceri şi din partea unor mari organizaţii sindicale. Toate acestea luate la un loc ne-au făcut să simţim că exprimăm poate în modul cuvenit punctele de vedere pe care, după părerea voastră, trebuia să le exprimăm.

Pacea şi căutarea păcii implică multe probleme complexe. De pildă: dreptatea pentru toate ţările, mari şi mici, libertatea şi securitatea pentru toate aceste ţări, înflorirea economiei lor şi ridicarea nivelului de trai în lumea întreagă. Şi, în sfîrşit, posibilitatea pentru noi toţi de a trăi în condiţii de pace şi securitate. Fireşte că la studierea unor astfel de probleme nu acţionăm fără chibzuinţă.

Avînd în vedere însemnătatea vitală a tuturor acestor probleme, ele vor fi examinate din toate punctele de vedere de guvernul nostru timp de multe săptămîni. Astăzi nu pot să vă comunic decît unele impresii şi păreri personale care ar putea prezenta un oarecare interes pentru dvs. şi care, desigur au o anumită legătură cu rezultatele şi desfăşurarea acestor tratative. Desigur că dacă aş avea timp o problemă interesantă care ar fi abordată, ar fi problema personalităţilor diferitelor delegaţii, a relaţiilor dintre ele sau a relaţiilor aparente dintre ele şi a principalelor considerente după care, pe cît se pare, s-au călăuzit.

Toate acestea au o legătură cu problema dată. Mă abţin însă de la tratarea acestor probleme şi în loc de aceasta voi expune două păreri generale pe care, după convingerea mea, le împărtăşesc toţi americanii.

Prima dintre ele este că nu trebuie niciodată să ne hrănim cu iluzii şi să credem că o săptămînă de tratative prieteneşti, şi chiar rodnice, ar putea înlătura în întregime probleme decurgînd din adînca prăpastie care mai desparte încă Răsăritul de Apus.

Dacă ne vom gîndi la toate aceste lucruri — a spus în continuare Eisenhower — s-ar putea să fim înclinaţi să ne pierdem curajul. Sînt însă profund convins că pentru noi toţi este necesar să nu ne descurajăm numai pentru faptul că propunerile noastre, atitudinea sau vederile noastre nu sînt întotdeauna acceptate imediat de cealaltă parte.

În continuare, preşedintele Eisenhower a citat declaraţia pe care a făcut-o la posturile de radio şi televiziune înaintea plecării la Geneva: „Ne dăm seama că în toate conferinţele anterioare a lipsit un element. Este încercarea sinceră de a fi conciliant, de a înţelege, de a da dovadă de toleranţă, de a încerca să priveşti punctul de vedere al celorlalţi la fel cum priveşti propriul tău punct de vedere.

Vă spun că dacă vom putea schimba spiritul în care se desfăşoară aceste conferinţe, vom fi făcut cel mai mare pas pe calea spre pace, spre prosperitate şi linişte, cel mai mare pas pe care l-a făcut omenirea de-a lungul întregii sale istorii".

În cadrul conferinţelor neoficiale şi al vizitelor personale din săptămîna trecută am năzuit spre aceste ţeluri. Şi iată că acum există o mai bună înţelegere reciprocă şi o mai mare unitate între ţările N.A.T.O. După cît se pare, toată lumea începe să înţeleagă tot mai mult că războiul nuclear, dus pînă la ultimele limite, ar putea însemna în mod practic sinuciderea speciei umane. S-a înţeles că tratativele pot fi duse fără propagandă, ameninţări şi insulte. Şi, în sfîrşit, lumea întreagă înţelege tot mai limpede că de dragul obţinerii păcii, Statele Unite vor merge atît de departe cît va corespunde ideilor noastre de decenţă, echitate şi dreptate. De dragul acestui ţel vom colabora cu Sovietele şi cu oricare alt popor, atîta timp cît există ţeluri sincere şi o dorinţă reală de a merge înainte. În timpul desfăşurării tratativelor au fost formulate, desigur, o serie de propuneri concrete şi unele dintre ele au fost incluse pe ordinea de zi oficială.

Această ordine de zi cuprindea reunificarea Germaniei şi securitatea europeană, dezarmarea şi lărgirea contactelor de tot felul între răsărit şi apus. Celor mai multe şedinţe care s-au ţinut şi chiar unora dintre propunerile concrete prezentate în cadrul conferinţei li s-a dat o largă publicitate. În orice caz pot să vă asigur de un singur lucru: Nu au fost încheiate nici un fel de acorduri secrete, fie că e vorba de acorduri verbale sau de acorduri scrise. Vi s-a făcut cunoscut absolut totul. Pe lîngă aceste şedinţe ale conferinţei au avut loc numeroase întrevederi neoficiale, convorbiri cu membrii de seamă ai celorlalte delegaţii şi desigur, în mod mai precis, cu delegaţia sovietică. Preşedintele S.U.A. a declarat apoi că în cadrul acestor convorbiri au fost discutate o serie de probleme şi cu acest prilej el şi secretarul de stat Dulles şi-au exprimat în repetate rînduri părerea în problema ţărilor din Europa răsăriteană şi în cea a activităţii comunismului internaţional. Noi am exprimat cît se poate de limpede părerea Americii în problemele de acest fel — a spus Eisenhower.

Acum să trecem la probleme care se află pe ordinea de zi oficială. Cred că nici o problemă nu ne-a pricinuit atîtea neplăceri ca problema reunificării Germaniei şi securităţii europene. La început noi am crezut că aceste probleme pot fi examinate separat, însă delegaţia americană a ajuns la concluzia că aceste probleme trebuie examinate ca una singură.

Considerăm că Germania trebuie reunificată sub un guvern ales liber de germanii înşişi şi în condiţii care să asigure securitatea pentru ţările atît din răsărit cît şi din apus, în mod concret în cadrul unui sistem care să asigure securitate europeană.

În problema dezarmării, guvernul american consideră că un sistem eficient de dezarmare poate fi înfăptuit numai dacă la baza lui va sta o inspecţie reciprocă efectivă şi un sistem general de supraveghere, un sistem în care să ne putem încrede şi în care fiecare parte să ştie că cealaltă parte îşi îndeplineşte obligaţiile. Întrucît sîntem de această părere, noi, împreună cu francezii şi englezii am făcut o serie de propuneri; unele dintre ele priveau întreaga lume, unele aveau un caracter local, unele prin caracterul lor se refereau la buget, dar toate au fost îndreptate spre realizarea unui singur scop. Acest scop este de a face ca inspecţia să fie baza propunerilor în ceea ce priveşte dezarmarea. Una din propuneri prevedea fotografii din avion făcute de sovietici şi de noi din avioane paşnice, neinarmate, o asemenea inspecţie urmînd să fie cît mai completă, atît de completă pe cît poate fi obţinut acest lucru cu ajutorul acestui mod de recunoaştere. Scopul principal, desigur, era de a-i convinge pe toţi de sinceritatea occidentului în ceea ce priveşte căutarea păcii. A existat însă şi o altă idee. Iată în ce consta ea:

Dacă noi am fi reuşit să mergem mai departe şi să creăm acest mod de inspecţie ca început al unui sistem de inspecţie, poate că l-am fi putut dezvolta într-un sistem mai larg şi, în ultimă instanţă, să construim pe baza lui un sistem de dezarmare eficient şi de lungă durată.

În legătură cu problema lărgirii contactelor, au fost discutate mai multe probleme. Am vorbit despre un schimb mai liber de informaţii prin cortine, prin cortinele de tot felul. Am vorbit despre circulaţia cărţilor şi mai ales am vorbit despre comerţul paşnic. Dar problema care ne-a reţinut cel mai mult atenţia în legătură cu aceasta a fost posibilitatea sporirii numărului vizitelor cetăţenilor unei ţări pe teritoriul celeilalte ţări în aşa fel încît fiecăruia să-i fie acordată deplina posibilitate de a cunoaşte poporul celeilalte ţări.

Asupra acestei probleme în special s-a ajuns la cel mai înalt grad de înţelegere cu putinţă şi, de fapt, a fost o înţelegere des repetată şi sprijinită călduros prin cuvintele reprezentanţilor fiecărei părţi.

Încercarea foarte serioasă — a spus apoi preşedintele Eisenhower — va începe în octombrie, deoarece atunci va avea loc următoarea conferinţă. Va fi o conferinţă a miniştrilor Afacerilor Externe şi scopul ei principal va fi de a se călăuzi după directivele conferinţei de acum în ceea ce priveşte problemele care urmează să fie discutate şi metodele generale ce urmează a fi aplicate pentru transformarea acestor idei generale, despre care am discutat, în acorduri reale, concrete. Atunci va fi cu siguranţă nevoie ca fiecare parte să dea dovadă de spirit de conciliere şi să facă unele concesii.

În ceea ce mă priveşte, nu minimalizez piedicile care stau în calea spre o pace trainică şi echitabilă. Nu subapreciez munca grea şi îndelungată care va fi necesară înainte de a se putea obţine rezultate reale. Nu închid ochii asupra faptului că cu toţii trebuie să continuăm să facem sacrificii pentru ceea ce, după părerea noastră, va folosi cel mai mult securităţii noastre şi salvgardării lucrurilor în care credem. Ştiu însă că popoarele din lumea întreagă vor pace.

În afară de aceasta, nu numai eu, dar şi toţi cei care au fost la Geneva, au simţit şi ei această năzuinţă a omenirii. Aşa dar, se cere cu insistenţă să mergem înainte pe o cale constructivă şi nu să repetăm pur şi simplu acţiunile de tristă amintire, acţiunile negative ale trecutului.

Nouă tuturor, individual şi ca popor, ne revine poate acum sarcina cea mai grea din întreaga istorie a poporului nostru. Totodată, în faţa noastră se deschid cele mai strălucite posibilităţi care s-au deschis vreodată în faţa americanilor. Fie ca acest adevăr să ne insufleţească şi să nu ne dezamăgească niciodată.

În încheierea cuvîntării sale, D. Eisenhower a spus: Cred că numai dînd dovadă de răbdare, chibzuinţă, curaj şi toleranţă, sprijinite prin rugăciuni, fără a uita niciodată de vigilenţă şi prudenţă, vom putea păstra vie flacăra a cărei scînteie s-a aprins la Geneva. Dacă vom reuşi, tot mai puternic va arde făclia care ne va călăuzi într-o bună zi la atingerea ţelului nostru — o pace dreaptă şi trainică. Vă mulţumesc. Vă doresc noapte bună tuturor.

O delegaţie parlamentară a Iugoslaviei va vizita Uniunea Sovietică

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

În scopul dezvoltării relaţiilor prieteneşti dintre Uniunea Sovietică şi Iugoslavia, A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii şi V. T. Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor, au adresat, în numele Sovietului Suprem al U.R.S.S., o telegramă preşedintelui Skupşcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia, Moşe Pijade, cu invitaţia ca o delegaţie parlamentară a Iugoslaviei să viziteze Uniunea Sovietică.

Ca răspuns la această invitaţie, M. Pijade a anunţat că Skupşcina Populară Federativă a Republicii Populare Federative Iugoslavia a ales, în cadrul unei şedinţe comune a celor două Camere, delegaţia care să viziteze Uniunea Sovietică.

În scrisoarea adresată de M. Pijade lui A. P. Volkov şi V. T. Laţis, se subliniază că vizitarea Uniunii Sovietice de către o delegaţie parlamentară iugoslavă va contribui la dezvoltarea bunelor relaţii dintre cele două ţări.

Delegaţia va sosi în U.R.S.S. la 1 august.

Tineretul orădean în preajma Festivalului

Am vizitat Oradea. Ca orice călător care n-a mai văzut de ani şi ani de zile oraşul am rămas încîntat de prefacerile care au avut loc pe aceste locuri. S-au construit noi fabrici şi uzine, locuinţe muncitoreşti, baze sportive şi lăcaşe de cultură, magazine şi parcuri. S-a transformat oraşul, s-au transformat oamenii.

Am întîlnit prieteni şi cunoscuţi vechi. Dorinţa de a trăi în pace şi fericire, de a se bucura din plin de tinereţea lor, de bucuriile zilelor noastre, înnobilează inimile tinerilor orădeni.

Vizitînd oraşul, la fiecare pas observi pregătirile care se fac în aceste ultime zile pînă la Festival. Peste tot din gară şi pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale oraşului se pot vedea sute de afişe colorate închinate Festivalului, lozinci, steme ale U.I.S., F.M.T.D., U.T.M., ghirlande cu flori şi nenumărate steaguri. Oraşul a îmbrăcat haine noi de sărbătoare.

Sînt diverse şi nenumărate formele şi faptele prin care tinerii orădeni întîmpină Festivalul. Iată numai cîteva...

O SECŢIE FORMATĂ NUMAI DIN TINERI

Cînd au discutat despre felul cum să întîmpine Festivalul, tinerii din cadrul întreprinderii regionale de panificaţie Oradea şi-au amintit de o veche dorinţă a lor: să se organizeze o secţie a tineretului. Şi chiar în ziua aceea, Macai Iuliu, secretarul organizaţiei U.T.M. s-a prezentat în faţa directorului întreprinderii.

— Ajutaţi-ne să ne înfăptuim dorinţa. Vrem să cinstim prin ea Festivalul...

Propunerea era îndrăzneaţă. S-au purtat însă discuţii serioase. Ştiţi ce înseamnă o secţie de tineret? Înseamnă că de la primul, pînă la ultimul lucrător sau tehnician al secţiei să fie numai tineri. Înseamnă să încredinţezi un sfert din întreaga producţie a întreprinderii, tineretului.

Tehnicienii cunoşteau capacitatea de muncă a tinerilor, iar secretarul organizaţiei de partid şi directorul întreprinderii nu odată s-au convins de simţul de răspundere cu care muncesc tinerii. De aceea ei le-au îndeplinit această dorinţă.

Şi astfel, în cinstea Festivalului, spre bucuria şi fericirea tinerilor, de cîteva zile secţia nr. 4 a întreprinderii regionale de panificaţie Oradea a fost dată în grija şi răspunderea tineretului. Din celelalte secţii au fost aleşi utemiştii şi tinerii cei mai harnici: cocătorul Meheş Alexandru, muncitoarea Nemeth Irina, cantaragiul Fechetea Gheorghe, meşterul de schimb Szentmiklos Alexandru, ajutorul de cocător Farcaş Iuliu şi alţii. Toate cele trei schimburi ale secţiei au fost formate numai din tineri. În ziua cînd secţia nr. 4 a fost încredinţată tineretului, au venit aci să sărbătorească acest eveniment, muncitori din toate secţiile întreprinderii.

Au venit şi maiştrii vîrstnici să le împărtăşească din cunoştinţele lor, din experienţa lor îndelungată.

Maistrul Imrea Iosif de la secţia nr. 2 a discutat cu ei cel mai mult. Pe mulţi i-a învăţat meseria de brutar. El le-a vorbit tinerilor despre diferite probleme ale muncii dîndu-le sfaturi preţioase din experienţa sa de zeci de ani; le-a vorbit de asemenea despre viaţa sa de azi, ca şi despre munca istovitoare pe care o duceau în trecut tinerii brutari.

„Sudălmi la fieştecare pas, bătăi şi muncă de rob din zori şi pînă-n zori, iată ce însemna munca la patron.

Astăzi voi lucraţi şi chiar vă conduceţi singuri. E o mare încredere ce vi se acordă. Am încredere în voi. Să nu mă faceţi de ruşine".

Şi tinerii de la secţia nr. 4, secţia tineretului nu i-au dezminţit încrederea bătrînului maistru.

Planul de producţie a fost îndeplinit zilnic. Cît despre calitate, tinerii o îmbunătăţesc zi de zi. În felul acesta cinstesc Festivalul tinerii de la întreprinderea regională de panificaţie Oradea.

AU PLECAT LA SATE...

— Şi care va să zică nu te-ai răsgîndit, tot vrei să mergi la secerat? — se adresă maistrul Marvat Daniel unui tînăr.

Haidu Ladislau, un băiat înalt, cu părul negru, îi aruncă o privire piezişă şi răspunse scurt:

— Nu m-am răsgîndit, mîine plec!

Maistrul nu se îndura să-l lase pentru că acesta era unul dintre cei mai buni muncitori ai secţiei. De aceea se tot străduia să-i schimbe hotărîrea, dar n-a fost chip. Haidu Ladislau s-a hotărît: va merge împreună cu ceilalţi tineri să ajute 15 zile la strînsul recoltei.

Şi iată-i pe cîmp. Au început munca. Pe tarlalele gospodăriei de stat din Salonta se văd zeci de tineri secerînd de zor. În urma lor se ridică tot mai multe clăi de snopi.

Într-un colţ al lanului lucrează Haidu Laslo şi Vigh Carol. Alături lucrează Fridman Marcus, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. a întreprinderii. Toţi trei lucrează de zor. Pe feţe se văd prelungindu-se şiroaie de sudoare. Sînt tăcuţi şi numai mîinile le umblă repede tăind mănunchiuri după mănunchiuri, din spicele lanului nesfîrşit.

Cu toată arşiţa, nici unul nu s-a dat bătut. Cînd s-a lăsat înserarea cei trei tineri au constatat cu satisfacţie că au secerat cel mai mult.

Se privesc cu bucurie.

— Nici mîine nu ne vom da bătuţi — spune Fridman.

— Cu nici un chip, zîmbesc ceilalţi doi tovarăşi.

Iniţiativa tinerilor de la fabrica Bernath Andrei, de a pleca în cinstea Festivalului la sate în sprijinul campaniei de vară, este îmbrăţişată de tot mai mulţi tineri. 150 de elevi de la Şcoala profesională metalurgică nr. 1 au hotărît în cinstea Festivalului să plece la sate timp de 12 zile. Şi ca ei sînt încă sute de tineri.

ECHIPA FABRICII ŞI-A IMBOGĂŢIT REPERTORIUL

Echipa artistică de la fabrica de butoaie Iprofil nu e o echipă strălucită. E chiar modestă; cuprinde o echipă de dansuri formată din 6 perechi de tineri dansatori şi un cor la care iau parte peste 40 de persoane.

În urmă cu cîtva timp, secretara organizaţiei de bază U.T.M. a fabricii, tovarăşa Bodan Aneta, a stat de vorbă cu instructorii echipei.

— Se apropie Festivalul. Noi cum ne pregătim?

Problema a trebuit să fie rezolvată însă cu ajutorul tuturor. La discuţie au participat mulţi tineri — din cadrul echipei: Cerna Paraschiva, Filip Ioan, Sipaş Alexandru, Iliş Ion şi ceilalţi. S-au făcut nenumărate propuneri. În sfîrşit, au selecţionat propunerile şi au hotărît.

Vom pregăti un program special.

Programul nu e secret, dar tinerii vor să facă o surpriză muncitorilor din fabrică. Am aflat însă că pregătesc cîteva cîntece populare poloneze şi maghiare, precum şi cîntece ale tineretului nostru.

Echipa de dansuri în afara ceardaşurilor şi sîrbelor noi introduse în repertoriu, fac repetiţii de zor la cîteva mazurci şi un dans tirolez.

În zilele Festivalului de la Varşovia în sălile de spectacole, pe scenele în aer liber din parcurile oraşului, tinerii de la fabrica de butoaie Iprofil vor prezenta dansuri şi cîntece romîneşti, maghiare şi poloneze, cîntece pline de voie bună şi optimism.

Vor fi probabil şi cuvinte stîlcite un pic, spectatorii nu le vor băga însă în seamă. Entuziasmul cu care tinerii vor interpreta dansurile şi cîntecele pregătite de ei în cinstea Festivalului, vor cuceri însă întru totul inimile spectatorilor.

PE STADION

Şi astăzi, pe stadionul colectivului sportiv „Voinţa" au venit numeroşi tineri muncitori, băieţi şi fete de la cooperativele „Lemnul", „Ludovic Minschi", „23 August" „Cootex" şi altele.

...Pe zgura roşie a pistei au început să-şi dispute întîietatea un grup de tinere muncitoare de la cooperativa „Cootex". Se întrec în cadrul concursurilor sportive ale tineretului organizate în cinstea Festivalului. Alături, la groapa de sărituri un grup de băieţi.

În cadrul acestor concursuri au luat startul 151 tineri, aproape 70 la sută din numărul total al tinerilor de la cooperativa „Cootex".

Tînăra croitoreasă Ganfi Ana nu s-a clasat prima la proba de 100 m. plat şi nici Naghi Vasile la săritura în lungime. Rezultatele obţinute nu sînt de loc excelente. Amîndoi însă au hotărît să cinstească Festivalul participînd la aceste întreceri.

Între timp pe gazonul verde al Stadionului se antrenează handbalistele, iar pe terenul de volei se întrec într-un meci amical voleibalistele.

Într-un alt colţ al stadionului se întrec într-o competiţie puţin obişnuită, un alt grup de tineri. Sînt vreo treizeci. Lucrează în mod voluntar la amenajarea ultimelor instalaţii ale stadionului. Şi deşi nu e o întrecere sportivă propriu zisă, entuziasmul e de nedescris. Voia bună domneşte peste tot; fiecare tînăr munceşte cu deosebită însufleţire.

În urmă cu mai mult timp, atunci cînd conducerea colectivului sportiv „Voinţa" a hotărît să construiască această bază sportivă, tinerii cooperativei s-au angajat să o amenajeze ei înşişi prin muncă voluntară.

— Acesta va fi darul nostru închinat Festivalului, au hotărît ei.

La chemarea organizaţiilor de bază U.T.M. au răspuns cu entuziasm sute de tineri din toate cooperativele meşteşugăreşti ale oraşului. Pînă acum ei au efectuat peste 20.000 ore de muncă voluntară.

Au fost terminate terenurile de handbal şi fotbal, terenurile de volei, tenis, şi baschet, gropile de sărituri şi aproape întreaga pistă de atletism care are 400 m. lungime.

În curînd totul va fi terminat. Şi astfel în cinstea Festivalului, oraşul Oradea va avea o nouă şi modernă bază sportivă.

Buletin de scurte ştiri

● În ziua schimbului de onoare închinat Festivalului tinerii de la fabrica „Înfrăţirea" şi-au depăşit cu toţii planul de producţie cu 20—40 la sută. Cele mai bune rezultate le-au obţinut utemiştii Monvari Toma, Liviu Brişcuţ şi Oprea Dumitrescu care şi-au îndeplinit planul de producţie cu 200 la sută.

● 940 tineri din fabricile, cooperativele, instituţiile şi întreprinderile oraşului au plecat cîte 12-15 zile în satele regiunii pentru a ajuta la strîngerea recoltei mai iute şi fără pierderi.

● Ajutînd la strîngerea recoltei la G.A.S. Oradea, un grup de tineri orădeni au reuşit ca într-o singură zi să secere 26 hectare grîu.

● În ultimele trei săptămîni brigada condusă de tînăra Elisabeta Srakaci de la fabrica de încălţăminte „Dobrogeanu Gherea" a economisit 2760 dm. pătraţi piele, 7678 dm. pătraţi meşină şi 99 m. pînză. Din materialul economisit membrii brigăzii au croit peste plan 200 perechi feţe de pantofi.

● La concursul „Iubiţi cartea" pînă acum s-au înscris aproape 3000 de tineri şi tinere din oraş.

● Prin muncă voluntară în timpul lor liber tinerii au plantat aproape 5000 de puieţi.

● La întrecerile primei etape a Concursurilor sportive ale Tineretului au luat parte 11.225 de tineri din oraşul Oradea, dintre care 1877 fete.

AL. PINTEA

Studenţi străini care studiază în ţara noastră, în vizită la „Colţul Festivalului" de la uzinele „23 August" din Capitală.

MITINGUL DE MASĂ AL OAMENILOR MUNCII DIN BERLIN

Cuvîntarea rostită de Otto Grotewohl

Dragi prieteni şi tovarăşi!

Salutăm astăzi cu mare bucurie delegaţia guvernamentală a U.R.S.S. aflată printre noi, delegaţie care întorcîndu-se după tratative rodnice de la Geneva ne-a vizitat pentru cîteva zile.

În numele guvernului şi al populaţiei Republicii Democrate Germane, precum şi în numele tuturor patrioţilor germani salut cordial pe tovarăşul N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi pe tovarăşul N. S. Hruşciov, prim secretar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi le exprim lor, precum şi celorlalţi membri ai delegaţiei guvernamentale sovietice care astăzi nu se află aici, recunoştinţa fierbinte a tuturor democraţilor şi patrioţilor germani pentru activitatea lor rodnică pe care au desfăşurat-o la Geneva. *(aplauze furtunoase).*

Popoarele, inclusiv poporul german, şi-au pus mari speranţe în desfăşurarea şi rezultatele favorabile ale conferinţei de la Geneva. Milioane de oameni au urmărit cu încordare şi atenţie susţinută tratativele de la Geneva. Ele au sperat că conferinţa de la Geneva va ţine seama de voinţa lor de pace. Speranţele popoarelor nu au fost înşelate. Conferinţa de la Geneva a celor patru puteri a devenit un punct de cotitură în istoria mondială. Voinţa de pace şi securitate, de înţelegere reciprocă şi prietenie a popoarelor, începe astăzi să-şi croiască cu succes drum. O bună parte a neîncrederii dintre popoare a fost înlăturată şi au fost realizate succese în problema creării securităţii europene, în problema germană, în problema dezarmării, precum şi în cea a dezvoltării contactelor dintre Răsărit şi Apus. Conferinţa de la Geneva a arătat calea spre noi tratative promiţătoare şi spre rezolvarea cu mijloace paşnice a problemelor internaţionale arzătoare. Popoarele trebuie acum să se îngrijească ca directivele conferinţei să devină realitate.

Directivele de la Geneva indică miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri să studieze măsurile menite să ducă la lichidarea definitivă a războiului rece, la statornicirea încrederii în lume. Aceasta este într-adevăr un mare succes obţinut în calea spre coexistenţa paşnică a popoarelor. Această hotărîre a creat posibilitatea unei dezvoltări continue a colaborării între popoare.

Dacă cele patru puteri au putut ajunge la o înţelegere reciprocă în probleme atît de importante, atunci şi germanii trebuie să depună eforturi pentru a ajunge la o apropiere treptată între cele două părţi ale Germaniei.

Propunerile constructive făcute de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, la Geneva în problema creării în două etape a unui sistem de securitate colectivă, ca şi în problema încheierii unui tratat privind renunţarea de către ambele părţi la folosirea forţei şi rezolvarea prin mijloace paşnice a problemelor litigioase între statele-membre ale grupărilor existente în Europa — sînt propuneri care decurg în mod logic din situaţia internaţională actuală. Nici un om serios care doreşte menţinerea păcii nu se poate pronunţa împotriva acestor propuneri. Ele sînt acceptabile pentru toate statele, deoarece corespund nevoii de pace şi securitate a tuturor oamenilor. Ele sînt îndreptate spre restabilirea încrederii între state, spre rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe calea tratativelor paşnice. Cu condiţia manifestării bunăvoinţei de către toate statele-membre, aceste propuneri pot în sfîrşit să ducă la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa care ar garanta în mod definitiv pacea şi securitatea tuturor statelor europene.

Această hotărîre dă şi poporului german speranţa de a găsi cu timpul rezolvarea paşnică a problemei sale naţionale — problema vitală. Tratativele de la Geneva cu privire la încetarea războiului rece s-au dovedit rodnice. Acest lucru are o importanţă colosală pentru poporul german, deoarece războiul rece a fost un mijloc de menţinere şi adîncire a dezmembrării Germaniei. Voinţa popoarelor s-a dovedit însă a fi mai puternică. Popoarele sînt obosite de neîncredere şi război rece, ele vor securitate, ele vor pace *(aplauze).*

De aceea ele vor fi vigilente, iar acum după conferinţa de la Geneva, ele vor demasca fără milă şi vor înfiera încercările aţîţătorilor la război de a ridica obstacole.

Pentru poporul german îndeosebi, care de zece ani se află în centrul politicii internaţionale, pentru poporul german care continuă încă a fi împărţit în două părţi, care încă nu are un tratat de pace, securitatea popoarelor şi pacea prezintă un interes vital. Niciodată nu mai trebuie să pornească de pe pămîntul german o nouă agresiune, un nou război. Încercarea puterilor occidentale de a atrage Germania unificată în pactul Atlantic este pentru noi cu desăvîrşire şi pentru totdeauna inacceptabilă şi va fi respinsă de noi. *(aplauze furtunoase).*

Singura cale reală spre unificarea Germaniei constă în eforturile comune ale celor patru puteri. Dar pe această cale nu se poate merge fără participarea poporului german. *(Aplauze).* Destinderea încordării, încrederea şi înţelegerea reciprocă ar contribui mai mult decît orice la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, la care ar putea lua parte pînă la unificarea Germaniei ambele părţi ale Germaniei pe baza principiului egalităţii în drepturi. Încrederea şi destinderea încordării nu se pot însă produce dacă într-o parte a Germaniei, în Germania occidentală, este promovată politica remilitarizării, este înfăptuită înarmarea, dacă acolo [illegible] generali fascişti şi magnaţi industriali [illegible] istoria Germaniei — Republica Democrată Germană. Iată de ce în momentul de faţă ca şi pînă acum de altfel, piedica principală în calea reunificării este remilitarizarea Germaniei occidentale. Interesele germane cer în mod imperios înlăturarea militarizării Germaniei occidentale şi realizarea înţelegerii între cele două părţi ale Germaniei în problema unificării democratice şi paşnice. Guvernul Republicii Democrate Germane, care se pronunţă în mod consecvent şi continuu pentru realizarea acestei înţelegeri reciproce şi pentru apropierea germanilor din Răsărit şi Apus, declară din nou: înţelegerea reciprocă dintre germani nu poate fi împiedicată la infinit. În Germania occidentală se afirmă cu tot mai multă putere convingerea necesităţii de a începe tratative cu Republica Democrată Germană pentru a face cu putinţă apropierea treptată între cele două părţi ale Germaniei. În Germania occidentală creşte numărul acelora care doresc mai degrabă înţelegerea cu fraţii lor din Republica Democrată Germană în problema creării unui stat german suveran, decît adîncirea dezmembrării patriei noastre prin includerea Germaniei occidentale într-un bloc militar unilateral *(Aplauze).* Temelia unei asemenea Germanii noi o constituie Republica Democrată Germană, deoarece principiile fundamentale ale politicii noastre de pace şi democraţie indică calea spre viitorul fericit al întregii naţiuni germane. Germanii din ambele părţi ale Germaniei trebuie în sfîrşit să ia loc în jurul aceleiaşi mese. Ei trebuie să realizeze o înţelegere reciprocă şi să întreprindă cît mai repede cu putinţă primii paşi spre reunificarea pe cale paşnică şi democratică.

Politica lui Adenauer de înarmare, [illegible] pe calea acordurilor de la Paris au făcut cu neputinţă rezolvarea imediată a problemei germane la Geneva. Totuşi, politica păcii şi a înţelegerii reciproce de la Geneva a constituit un mare pas înainte pe calea rezolvării problemei germane.

Reunificarea Germaniei este în primul rînd o chestiune a poporului german însuşi. Reunificarea reprezintă un drept şi o datorie a sa *(aplauze).* Nimeni nu ne poate contesta acest drept, nimeni nu ne poate absolvi de această datorie. Pentru poporul german este în prezent o necesitate imperioasă să facă totul pentru a folosi şansele oferite nouă la Geneva şi a contribui la succesul deplin al rezolvării problemei germane la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe care va avea loc în octombrie. Poporul german trebuie să declare politicienilor de la Bonn [illegible] continuă, contrar voinţei poporului, înfăptuirea planurilor lor de înarmare: trebuie să se pună capăt remilitarizării şi înarmării. Numai un singur lucru poate în prezent aduce folos poporului german — înţelegerea reciprocă şi tratative *(aplauze furtunoase).* Nu încape îndoială că destinderea în situaţia internaţională, voinţa de pace a celor patru puteri de a se ajunge la o înţelegere reciprocă — lucruri realizate în urma Genevei — precum şi securitatea încordării internaţionale realizată implicit acum mai mult ca oricînd înainte contribuie la apropierea celor două părţi ale Germaniei şi creează premise favorabile pentru unificarea Germaniei pe o bază paşnică şi democratică. Nimeni nu trebuie să întoarcă spatele acestor şanse. Acela însă care şi acuma va împiedica realizarea înţelegerii între germani trebuie să fie şi va fi înlăturat *(aplauze furtunoase).*

În cadrul şedinţei Camerei Populare vom prezenta din nou propunerile noastre cu privire la înţelegerea reciprocă între germani în scopul reunificării Germaniei. Asigurăm poporul german că nu vom slăbi aceste eforturi îndreptate spre realizarea înţelegerii reciproce între germani în problema reunificării într-o Germanie unită, democrată şi iubitoare de pace pînă cînd această măreaţă cauză nu va triumfa. *(aplauze furtunoase)*

Există oare în Germania o forţă care ar putea duce cauza noastră dreaptă la victorie? Da, o asemenea forţă există. Există destule elemente democrate şi progresiste în Germania occidentală care, [illegible] şi îngrădirile create în mod artificial, sînt ferm hotărîte să obţină înţelegerea reciprocă între germani. Înainte de toate, în Germania există o puternică clasă muncitoare *(aplauze furtunoase).* Clasa muncitoare împreună cu ţărănimea muncitoare şi cu toate celelalte pături muncitoare ale populaţiei constituie forţa principală a naţiunii. Iată de ce ei îi revine şi cea mai mare răspundere pentru viitorul patriei noastre. Ea trebuie să urmeze şi în Germania occidentală tradiţiile ei de luptă şi să-şi însuşească învăţătura marilor săi conducători.

Facem apel la clasa muncitoare din Germania occidentală: fraţilor, strîngeţi-vă rîndurile. Este vorba de patria noastră. Să luptăm împreună. Va veni timpul cînd în Germania occidentală vor strînge rîndurile într-o unitate de acţiune muncitorii social-democraţi, comunişti şi fără de partid, membrii sindicatelor şi muncitorii creştini şi îşi vor uni forţa împotriva magnaţilor militari şi industriali, împotriva exploatării şi mizeriei, împotriva remilitarizării şi primejdiei de război. Dacă vom face acest lucru vom fi de nebiruit. Atunci înţelegerea reciprocă între germani va deveni o realitate şi va fi realizată reunificarea paşnică pe cale paşnică şi democrată.

Înainte, democraţi şi patrioţi germani! Înainte, clasă muncitoare germană! Ridicaţi mai sus steagul luptei naţionale pînă la victoria noastră deplină! *(aplauze furtunoase).*

Înainte, în spiritul hotărîrilor conferinţei de la Geneva!

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre poporul german şi Uniunea Sovietică *(aplauze furtunoase).*

Trăiască Germania unită, democrată!

Trăiască securitatea în Europa şi pacea în lumea întreagă! *(aplauze furtunoase).*

Cuvîntarea rostită de N. S. Hruşciov

BERLIN 27 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. S. Hruşciov la mitingul de la Berlin.

Dragi tovarăşi, prieteni!

Îngăduiţi-mi ca în numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, al guvernului sovietic, al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., în numele întregului popor sovietic să transmit locuitorilor oraşului Berlin, tuturor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană un salut prietenesc din toată inima. *(aplauze prelungite).*

Mulţumim din suflet conducătorilor Republicii Democrate Germane pentru invitaţia de a vizita republica voastră şi ne exprimăm recunoştinţa pentru calda primire şi ospitalitate *(aplauze).*

Am venit la Berlin de la Geneva, unde, după cum se ştie, a avut loc conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri. Lucrările acestei conferinţe au fost urmărite cu o uriaşă atenţie de popoarele întregii lumi, însufleţite de speranţa că ea va duce la slăbirea încordării internaţionale, la stabilirea încrederii necesare între state. Speranţele popoarelor nu au fost înşelate.

La conferinţa de la Geneva, atît în timpul şedinţelor oficiale, cît şi în timpul întrevederilor neoficiale, şefii guvernelor celor patru puteri au stabilit între ei un contact personal şi au făcut un schimb de păreri în cele mai importante probleme ale situaţiei internaţionale. Se poate constata cu satisfacţie că principala trăsătură caracteristică a acestei conferinţe a fost spiritul de colaborare şi de înţelegere reciprocă.

Conferinţa de la Geneva a arătat că şefii guvernelor Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii şi Franţei au manifestat bunăvoinţă de a colabora, străduindu-se împreună cu noi să găsească căi spre soluţii de comun acord.

Considerăm că conferinţa de la Geneva are o însemnătate istorică.

Dacă se ţine seama de faptul că la această conferinţă au participat reprezentanţii unor ţări cu orînduiri sociale şi de stat diferite, cu atît mai mult trebuie să se recunoască că au fost obţinute rezultate pozitive importante. La conferinţa de la Geneva s-a făcut începutul stabilirii încrederii între state, indiferent de orînduirea lor politică şi socială, pe baza coexistenţei paşnice.

Cu toate deosebirile de vederi politice, participanţii la conferinţa de la Geneva s-au străduit în comun să găsească căile de reglementare a problemelor internaţionale importante.

Trebuie să sperăm că rezultatele pozitive ale întîlnirii şefilor guvernelor se vor vădi într-o măsură şi mai mare în viitor.

Prin importanţa ei, conferinţa de la Geneva va deveni unul din cele mai importante jaloane pe calea spre destinderea încordării internaţionale, spre stabilirea încrederii între state, fără de care nu este cu putinţă încetarea „războiului rece" şi instaurarea unei păci trainice şi îndelungate între popoare.

Pe baza înţelegerii realizate în ce priveşte principiile generale, şefii guvernelor celor patru puteri au ajuns la un acord unanim, de a continua tratativele în problemele internaţionale importante pentru a găsi căile rezolvării lor concrete.

Ei au căzut de acord să convoace în luna octombrie la Geneva o conferinţă a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri şi au elaborat pentru această conferinţă directivele corespunzătoare. După cum ştiţi din documentele publicate, la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe va continua examinarea problemei asigurării securităţii europene şi problemei germane, a problemelor dezarmării şi stabilirii contactului între Apus şi Răsărit.

Sperăm că la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe se va face un nou pas pe calea reglementării problemelor internaţionale nerezolvate. În această privinţă pornim de la faptul că la tratative trebuie să se ţină seama atît de interesele uneia dintre părţi, cît şi de ale celeilalte. Numai cu această condiţie se poate realiza o rezolvare justă a problemelor internaţionale arzătoare — micşorarea încordării internaţionale şi asigurarea păcii şi securităţii *(aplauze).*

La conferinţa de la Geneva a avut loc un schimb de păreri în problema germană care este atît de importantă. Înţelegem prea bine că aceasta frămîntă profund în primul rînd poporul german. În ceea ce priveşte, Uniunea Sovietică năzuieşte în mod consecvent şi sincer spre rezolvarea problemei germane în interesul păcii şi securităţii popoarelor.

Pe ce căi poate fi rezolvată problema germană?

Sînt două căi. O cale, pe care au propus-o puterile occidentale — calea militarizării Germaniei. Dar aceasta va duce la reînvierea clicii militariste germane. Se înţelege că o asemenea cale implică consecinţe periculoase pentru popoarele Europei şi mai ales pentru poporul german însuşi, deoarece o Germanie militarizată poate fi atrasă în noi aventuri militare şi poate deveni astfel teatrul unui război extrem de pustiitor şi nimicitor, izvorul unor mari nenorociri pentru toate popoarele Europei, şi nu numai ale Europei.

Există însă o altă cale, justă, de rezolvare a problemei germane, pe care a susţinut-o şi o susţine guvernul Uniunii Sovietice. Aceasta este calea unificării Germaniei ca stat unit, iubitor de pace şi democrat, care să nu reprezinte o primejdie pentru celelalte popoare, ci împreună cu celelalte state europene să-şi aducă contribuţia la cauza asigurării securităţii colective în Europa, să-şi construiască o viaţă paşnică şi liberă *(aplauze).*

Guvernul sovietic a fost şi rămîne adept al unificării Germaniei în conformitate cu interesele poporului german, cu interesele securităţii în Europa. *(aplauze).*

Faptele dovedesc în mod convingător că nu de Uniunea Sovietică depinde întîrzierea rezolvării problemei germane.

Este cazul să amintim că în perioada cînd s-au elaborat acordurile de la Paris, avînd drept scop remilitarizarea Germaniei occidentale şi includerea ei în blocul Atlanticului de nord, guvernul sovietic a atras atenţia în repetate rînduri că un asemenea pas va complica rezolvarea problemei unificării Germaniei. Dar din păcate nu s-a dat ascultare acestor avertismente. Mai mult, unii oameni de stat s-au grăbit cu ratificarea acordurilor de la Paris, susţinînd că aplicarea acestor acorduri va da chipurile puterilor occidentale posibilitatea de a discuta cu Uniunea Sovietică „de pe poziţii de forţă". Cred că în prezent pentru toţi este limpede deja că acestea au fost calcule neîntemeiate *(aplauze).*

Noi am declarat deschis la conferinţa de la Geneva că în condiţiile în care pe teritoriul Germaniei s-au constituit două state cu orînduiri social-economice diferite, în condiţiile în care Germania occidentală participă la pactul Atlanticului de nord şi la Uniunea Europei occidentale, rezolvarea problemei germane nu este o chestiune uşoară. Rezolvarea ei în actualele condiţii cere eforturi mari şi răbdare atît din partea marilor puteri cît, în special, a poporului german însuşi, din cele două părţi ale Germaniei. Cel mai bine ar fi ca problema germană să fie rezolvată de germanii înşişi care, fără îndoială pot alege calea justă de dezvoltare a Germaniei. *(aplauze prelungite).*

Nu se poate să nu se ţină seama de faptul că în Europa s-au creat acum condiţii noi, iar în căutarea căilor de unificare a Germaniei noi trebuie să ţinem seama de aceste condiţii.

Nu este oare limpede că ar fi nereală o unificare mecanică a celor două părţi ale Germaniei, care se dezvoltă în direcţii diferite. În condiţiile create, singura cale de unificare a Germaniei este crearea în Europa a unui sistem de securitate colectiv, întărirea şi dezvoltarea contactului economic şi politic între cele două părţi ale Germaniei.

Problema germană nu poate fi rezolvată în dauna intereselor Republicii Democrate Germane *(aplauze prelungite).* Sîntem convinşi că oamenii muncii din Republica Democrată Germană nu vor fi de acord cu punctul de vedere care ţine seama doar de interesele grupării occidentale de state, în detrimentul intereselor Republicii Democrate Germane. Poate oare Republica Democrată Germană să accepte să fie inclusă în pactul Atlanticului de nord şi în Uniunea Europei occidentale şi să i se arunce pe umeri povara cursei înarmărilor? Pot oare oamenii muncii din Republica Democrată Germană să accepte lichidarea tuturor cuceririlor lor politice şi sociale, lichidarea tuturor transformărilor democratice? Sîntem convinşi că oamenii muncii din Republica Democrată Germană nu vor accepta niciodată să păşească pe o asemenea cale. *(Aplauze prelungite).*

Nu ne îndoim nici de faptul că majoritatea covîrşitoare a populaţiei Germaniei occidentale nu aprobă politica remilitarizării şi cursei înarmărilor, dîndu-şi bine seama de toate consecinţele grave ale acestei politici. În zilele conferinţei de la Geneva delegaţia sovietică a primit mii de mesaje, a fost vizitată de numeroase delegaţii, printre care şi din partea populaţiei din Germania occidentală, care au cerut şefilor guvernelor celor patru puteri să rezolve astfel problema germană încît să îndrepte Germania unificată pe calea dezvoltării paşnice şi democrate.

O apropiere între Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană poate avea o mare importanţă pentru unificarea Germaniei. În interesul întregului popor german, aceste două state ar putea stabili o largă colaborare între ele în toate domeniile vieţii intergermane, ceea ce ar înlesni, fără îndoială, rezolvarea sarcinii reunificării Germaniei.

Tovarăşi!

Guvernul sovietic va susţine şi de acum înainte cu consecvenţă şi perseverenţă politica îndreptată spre unificarea Germaniei în interesul poporului german însuşi *(aplauze).* Guvernul sovietic va contribui la crearea de către marele popor german a unui stat suveran, unit, democrat, care să ocupe un loc demn în familia popoarelor iubitoare de pace *(aplauze prelungite).*

Constatăm cu mare satisfacţie că între Republica Democrată Germană şi Uniunea Sovietică s-au dezvoltat şi se întăresc relaţiile cele mai prieteneşti. Ne exprimăm convingerea fermă că aceste relaţii se vor dezvolta, întări şi de acum înainte pe baza egalităţii în drepturi, respectului reciproc şi neamestecului în treburile interne.

Trebuie să întărim şi mai departe prietenia dintre Uniunea Sovietică, ţările de democraţie populară şi Republica Democrată Germană, ceea ce va contribui la consolidarea păcii şi securităţii popoarelor Europei *(aplauze prelungite).*

După cum se ştie, Uniunea Sovietică ar vrea să stabilească relaţii normale — diplomatice, comerciale şi culturale cu Republica Federală Germană. Stabilirea unor asemenea relaţii ar crea o bază pentru colaborarea dintre Uniunea Sovietică şi Germania occidentală, constituind astfel o contribuţie importantă la cauza restabilirii unităţii Germaniei *(aplauze).*

La conferinţa de la Geneva delegaţia sovietică a subliniat marea importanţă a reglementării unor probleme ca problema Taivanului, a restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U. şi a altor probleme nerezolvate ale Asiei şi Extremului Orient. Din păcate în această privinţă lucrurile s-au limitat la un schimb neoficial de păreri în diferitele probleme. Or, problemele menţionate devin tot mai urgente şi îşi aşteaptă rezolvarea. Cu cît vor fi rezolvate mai repede, cu atît va fi mai bine.

Tovarăşi!

Oamenii muncii din Republica Democrată Germană, uniţi în Frontul Naţional, a cărui forţă conducătoare este Partidul Socialist Unit din Germania, păşind pe calea construirii unei vieţi noi, democrate, au obţinut importante succese.

Datorită amabilei invitaţii din partea guvernului vostru, în zilele vizitei noastre în Republica Democrată Germană, am putut vizita unele întreprinderi, unele regiuni agricole. Am văzut cu ce energie inepuizabilă munceşte talentatul popor german pentru a ridica şi mai mult economia şi cultura republicii sale, pentru a obţine ridicarea continuă a bunăstării oamenilor muncii.

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, al guvernului sovietic, al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., în numele întregului popor sovietic permiteţi-mi să vă urez vouă, dragii noştri prieteni, noi succese în munca voastră creatoare, în lupta voastră pentru o Germanie unită, iubitoare de pace, democrată *(aplauze furtunoase, prelungite).*

Trăiască Republica Democrată Germană! *(aplauze furtunoase).*

Trăiască muncitorii, ţăranii şi intelectualii Republicii Democrate Germane! *(aplauze furtunoase).*

Trăiască prietenia dintre popoarele sovietic şi german! *(ovaţii furtunoase, prelungite, aclamaţii în limbile germană şi rusă: „prietenie!" urale).*

Cu privire la vizita delegaţiei guvernamentale a Uniunii Sovietice în R. D. Germană

BERLIN 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Intre 24 şi 27 iulie, la invitaţia primului ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl, Republica Democrată Germană a fost vizitată de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care s-au întors de la conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri.

In timpul şederii lor în Republica Democrată Germană oaspeţii au vizitat o serie de întreprinderi industriale şi agricole, precum şi unele instituţii culturale ale Republicii interesîndu-se îndeaproape de viaţa şi realizările în muncă ale populaţiei R. D. Germane.

Intre N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, pe de o parte şi O. Grotewohl, pe de altă parte, a avut loc un larg schimb de păreri. La tratative au participat H. Matern, prim vicepreşedinte al Camerei Populare a R. D. Germane, O. Nuschke, H. Loch, P. Scholz, L. Bolz — vicepreşedinti ai Consiliului de Miniştri, F. Ebert, F. Oelsner, K. Schirdewan, membri în Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G., precum şi G. M. Puşkin, ambasadorul Uniunii Sovietice în R.D.G.

Delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice a informat în mod amănunţit guvernul R. D. Germane despre rezultatele conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri. O deosebită atenţie a fost acordată problemei germane şi problemelor asigurării securităţii europene. A fost realizată o deplină unanimitate în ce priveşte părerea că conferinţa de la Geneva a contribuit la micşorarea încordării în relaţiile internaţionale şi că pentru asigurarea păcii şi securităţii popoarelor este necesară continuarea tratativelor în spiritul înţelegerii reciproce şi al colaborării, în vederea realizării unui acord în problemele internaţionale nerezolvate.

Cele două părţi şi-au confirmat dorinţa neclintită de reunificare a Germaniei pe baze paşnice şi democratice. Totodată ele consideră că în situaţia creată în Europa, singura cale realistă spre unificarea Germaniei o constituie eforturile comune ale celor patru puteri precum şi ale poporului german îndreptate spre destinderea încordării în Europa, spre stabilirea încrederii intre state. Acestui scop i-ar servi cel mai bine crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, la care să participe pe bază de drepturi egale la început cele două părţi ale Germaniei iar apoi Germania unificată. O asemenea cale de rezolvare a problemei germane ţine seama de condiţiile reale şi anume de existenţa a două state germane — Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană care au orînduiri economice şi sociale diferite.

Cele două părţi consideră inadmisibil ca problema germană să devină o piedică în rezolvarea sarcinei asigurării securităţii europene. Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană trebuie să-şi aducă contribuţia la cauza asigurării securităţii europene şi prin aceasta să contribuie la rezolvarea problemei unificării Germaniei.

Cele două părţi pornesc de la faptul că rezolvarea problemei germane nu este cu putinţă fără participarea germanilor înşişi fără o apropiere între Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană. Primul ministru Otto Grotewohl a subliniat că Republica Democrată Germană doreşte şi este gata să participe la sistemul de securitate europeană şi a arătat că guvernul R. D. Germane este hotărît să contribuie prin toate forţele la apropierea celor două părţi ale Germaniei şi la restabilirea unităţii statului german.

Din iniţiativa guvernului Republicii Democrate Germane a avut loc un schimb de păreri în problema privitoare la acea parte a foştilor prizonieri de război germani care îşi ispăşesc pedeapsa pentru crimele săvîrşite de ei împotriva poporului sovietic. S-a hotărît ca această problemă să continuie a fi examinată ţinîndu-se seama de cererea guvernului R. D. Germane.

Tratativele au scos la iveală deplina unitate de păreri a guvernelor Uniunii Sovietice şi Republicii Democrate Germane atît în problemele privind situaţia internaţională, cît şi în domeniul adîncirii şi extinderii mai departe a colaborării politicii, economice şi culturale între U.R.S.S. şi R. D. Germană.

Cele două guverne au convenit asupra măsurilor ce urmează a fi luate în viitor în scopul dezvoltării şi întăririi relaţiilor de prietenie dintre U.R.S.S. şi R. D. Germană pe bază de egalitate în drepturi, de respectare reciprocă a suveranităţii şi neamestecului în treburile interne.

Plecarea delegaţiei guvernamentale sovietice din Berlin

BERLIN 27 (Agerpres). — A. D. N. transmite:

La 27 iulie, delegaţia guvernamentală sovietică alcătuită din N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a vizitat Republica Democrată Germană la invitaţia guvernului R. D. Germane a părăsit Berlinul plecînd spre Moscova.

Pe aeroportul Schonefeld, delegaţia guvernamentală sovietică a fost condusă de O. Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, L. Bolz, locţiitor al primului ministru şi ministru al Afacerilor Externe al R. D. Germane, W. Stoph, O. Nuschke, H. Loch şi P. Scholz, locţiitori ai primului ministru, H. Matern, K. Schirdewan, F. Elsner, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., F. Ebert, primarul general al marelui Berlin, miniştri, secretari ai C.C. ai P.S.U.G., conducători ai partidelor democrate şi organizaţiilor de masă.

Delegaţia guvernamentală sovietică a fost condusă de asemenea de G. M. Puşkin, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în R. D. Germană, mareşalul A. A. Greciko, comandantul suprem al grupului de trupe sovietice din Germania, funcţionari superiori ai ambasadei sovietice, reprezentanţi ai comandamentului grupului de trupe sovietice, membri ai corpului diplomatic.

Pe aeroportul pavoazat cu drapelele de stat ale U.R.S.S. şi R. D. Germane se afla aliniată o gardă de onoare. Au fost executate imnurile de stat al Uniunii Sovietice şi al Republicii Democrate Germane.

N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a făcut pe aeroport următoarea declaraţie:

DECLARAŢIA LUI N. A. BULGANIN

Dragi tovarăşi, părăsind Berlinul, capitala Republicii Democrate Germane, am dori să exprimăm oamenilor muncii şi guvernului recunoştinţa pentru calda primire şi ospitalitatea cordială.

Am vizitat oraşele voastre, întreprinderi industriale şi agricole. Am avut întîlniri şi convorbiri însufleţite cu muncitori, ţărani şi intelectuali. În timpul scurtei noastre vizite am avut posibilitatea să ne convingem de marile realizări ale oamenilor muncii din R. D. Germană în toate domeniile vieţii politice, economice şi culturale, de însufleţirea şi încrederea cu care oamenii muncii din R. D. Germană construiesc o viaţă nouă.

Îngăduiţi-mi să urez Republicii Democrate Germane înflorire continuă şi succese în lupta dreaptă pentru crearea unei Germanii unite, democrate şi iubitoare de pace.

Să crească şi să se întărească prietenia dintre popoarele sovietic şi german!

Trăiască pacea între popoare!

Sosirea la Moscova a lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 iulie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi conducătorul delegaţiei guvernamentale sovietice la conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri şi N. S. Hruşciov membru în prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi membru al delegaţiei, s-au înapoiat la Moscova.

Pe aeroportul central, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost întîmpinaţi de L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov, secretari ai C.C. al P.C.U.S., vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., vicepreşedinţi ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., mareşali ai Uniunii Sovietice, miniştri ai U.R.S.S., conducători ai instituţiilor şi departamentelor centrale, reprezentanţi ai presei sovietice şi străine, funcţionari superiori ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., Ministerului Apărării al U.R.S.S.

Pe aeroport se aflau de asemenea şefi ai reprezentanţelor diplomatice acreditaţi la Moscova, membri ai ambasadelor şi legaţiilor.

SCURTE ŞTIRI

● V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit la 27 iulie 1955 la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., din partea lui J. Le Roy, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franţei în U.R.S.S., instrumentele de ratificare franceze al Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate.

In felul acesta, Tratatul de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate, semnat la Viena la 15 mai 1955, a intrat în vigoare începînd de la 27 iulie 1955.

● La Londra s-a dat publicităţii următorul comunicat comun cu privire la tratativele sovieto-japoneze:

La şedinţa din 26 iulie a continuat schimbul de păreri între I. A. Malik, reprezentantul U.R.S.S., şi Siuniti Matumoto, reprezentantul Japoniei în problemele normalizării relaţiilor sovieto-japoneze. Următoarea şedinţă va avea loc la 2 august.

● În legătură cu încetarea din viaţă a lui Cordel Hull, fost secretar de stat al S.U.A., V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a trimis familiei acestuia o telegramă de condoleanţe.

● Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Italian şi-a încheiat lucrările. În şedinţa de închidere, la discuţiile pe marginea raportului lui Luigi Longo, secretar general adjunct al partidului, au luat cuvîntul mai mulţi vorbitori.

A luat de asemenea cuvîntul Palmiro Togliatti, secretarul general al partidului. Cuvîntul de închidere a fost rostit de Luigi Longo.

● Luînd cuvîntul la 26 iulie la o conferinţă de presă, primul ministru al Birmaniei, U Nu, a declarat că intenţionează să viziteze anul acesta Uniunea Sovietică.

● După cum anunţă agenţia France Presse, în noaptea de 24 spre 25 iulie o patrulă turcă a pătruns în două rînduri pe teritoriul Siriei şi a deschis focul împotriva grănicerilor sirieni. In timpul schimbului de focuri un soldat turc a fost ucis.

● După cum relatează ziarul „Justicia", Comitetul executiv al Partidului Comunist din Uruguay a hotărît în unanimitate în şedinţa din 22 iulie, să excludă din partid pe fostul secretar general al Partidului Comunist, Eugenio Gomez, pentru activitate fracţionistă antipartinică.

● Federaţia studenţilor universitari din Cuba a organizat o manifestaţie de protest împotriva condamnării la un an închisoare a unui student care a participat la cea de a doua comemorare a răscoalei împotriva dictatorului Fulgencio Batista la Santiago de Cuba.

● Situaţia din Marocul francez rămîne încordată. La Meknes unde cu prilejul vizitei rezidentului general al Franţei, Grandval, au fost ucise 10 persoane, întreaga activitate este paralizată. Magazinele sînt închise, iar cartierele arabe sînt ocupate de trupe franceze.

● După cum anunţă corespondentul agenţiei Reuter, în noaptea de 26 spre 27 iulie detaşamentele sectei feudalo-religioase „Binhxuyen" au deschis foc de mortiere împotriva unui post al forţelor armate ale lui Ngo Dinh Diem într-o suburbie a oraşului Saigon-Solon.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52